

פעלי

המלאכים :

א א-ת-ה-ד-ב-ר ה-ר-א-ש-ו-ן ע-ש-י-ת-י ת-א-פ-ל ע-ל-
 כ-ל-א-ש-ר ה-ח-ל י-ש-ו-ע ל-ע-ש-ו-ת
 2 ו-ל-ל-מ-ד : ע-ד-ה-י-ו-ם א-ש-ר ל-ק-ח ב-ו א-ח-ר-י צ-ו-ת-ו
 ב-רו-ח ה-ק-ד-ש א-ת-ה-מ-ל-א-כ-י-ם א-ש-ר ב-ח-ר ב-ם :
 3 ו-א-ח-ר-י ע-י-ו ה-ת-נ-צ-ב ע-ל-י-ה-ם ח-י ב-א-ת-ו-ת ר-ב-ו-ת
 ב-ה-ר-א-ת-ו א-ל-י-ה-ם א-ר-ב-ע-י-ם י-ו-ם ו-י-ד-ב-ר ע-ל-א-ש-ר
 4 ל-מ-ל-כ-ו-ת ה-א-ל-ה-י-ם : ו-ב-ה-ק-ה-ל-ם צ-ו-ה א-ת-ם ל-ב-ל-ת-י
 ו-פ-ר-ד-ו מ-י-רו-ש-ל-ם כ-י א-ם-ל-ק-ו-ת א-ל ד-ב-ר ה-א-ב א-ש-ר
 ה ש-מ-ע-ת-ם מ-מ-נ-י : כ-י י-ו-ח-נ-ן ב-פ-ט-ו ב-מ-י-ם ו-א-ת-ם
 ת-ב-פ-ט-ו-ו ב-רו-ח ה-ק-ד-ש א-ח-ר-י ה-י-מ-י-ם ה-א-ל-ה ל-א
 6 ר-ב-י-ם : ל-כ-ן ב-ה-ק-ה-ל-ם ש-א-לו א-ת-ו ל-א-מ-ר א-ם
 ב-ע-ת ה-ז-א-ת ת-ש-י-ב א-ד-נ-י א-ת-ה-מ-ל-כ-ו-ת ל-י-ש-ר-א-ל :
 7 ו-י-א-מ-ר א-ל-י-ה-ם ל-א ל-כ-ם ל-ד-ע-ת א-ת-ה-ז-מ-נ-י-ם ו-א-ת-
 8 ה-ע-ת-י-ם א-ש-ר ע-ש-ם ה-א-ב ב-ש-ל-ט-ו-נ-ו : ו-ג-ב-ו-ר-ה ת-ה-י-ה
 ל-כ-ם. א-ח-ר-י ר-ד-ת ר-ו-ח ה-ק-ד-ש ע-ל-י-כ-ם ו-ע-ד-י-ם ת-ה-י-ו
 ל-י ב-י-רו-ש-ל-ם ו-ב-כ-ל-י-ה-ו-ד-ה ו-ב-ש-מ-ר-ו-ן ו-ע-ד-ק-צ-ה
 9 ה-א-ר-ץ : ו-כ-א-ש-ר ד-ב-ר א-ת-ה-א-ל-ה ר-או ו-י-ע-ל-ה
 י-ו-י-ק-ח-ה-ו ע-נ-ן מ-ן-ע-י-נ-י-ה-ם : ו-ב-ה-ב-י-ט-ם א-ל ה-ש-מ-י-ם
 ב-ע-ל-ת-ו ו-ה-נ-ה ש-נ-י א-נ-ש-י-ם ב-ל-ב-ו-ש-י-ם ל-ב-נ-י-ם נ-צ-ב-י-ם
 11 ע-ל-י-ה-ם : ו-י-א-מ-רו ל-ק-ח א-ת-ם ע-מ-ד-י-ם מ-ב-י-ט-י-ם א-ל
 ה-ש-מ-י-ם א-נ-ש-י ג-ל-י-ל י-ש-ו-ע ז-ה א-ש-ר ל-ק-ח מ-כ-ם א-ל
 ח-ש-מ-י-ם

CAP. I. פעלי המלאכים א

השמים יבא כן כאשר ראיתם אתו עלה
השמימה : וישבו מן-ההר הנקרא הר הויתים 12
ירושלמה והוא מהלך יום השבת מירושלם :
ויבאו ויעלו אל העליה אשר ישבו שמה פטר ועקב 13
ויוחקו ואנדרע פלפוס ותומא בר-תלמי ומתיא
ועקב בן-אלפי ושמעון הקנאי ויהודה אחי יעקב :
כל-אלה התחזקו בלב אחד בתפלה ובתהנה 14
עם הנשים ומרים אם ישוע ועם אחיו :
ובימים האלה קם פטר טו
בחד התלמידים ויאמר ומספר השמות היה
יחד כמאה ועשרים : אנשים אחים המלא נמלא 16
הכתוב הזה אשר התנבא רוח הקדש בפי דוד
על יהודה הנהג לתופשי ישוע : פי אתנו 17
גמנה וגורל העבודה הזאת לקח : וזה קנה 18
שדה בשכר עון ויפל על פניו ויבקע בתוך נישככו
כל-מעיו : ויודע לכל-יושבי ירושלם אשר על- 19
כן נקרא השדה ההוא בלשונם תקל דמא לאמר
ג'א תהלים שדה הדם : כי בספר תהלות כתוב תהי טירתו כ
גשמה ואל יהי יושב בה ופקדתו יקח אחר :
לכן לאחד מן-האנשים האלה הנקהלים עמנו 21
בכל-עת אשר בא ויצא ישוע אדננו בתוכנו :
מחל מבפסקמת יוחנן עדי-היום אשר לקח בו 22
ממנו להיות עמנו לעד על-תקומתו : ויעמידו 23
את-שנים את-יוסף הנקרא בר-שבא והנקרא
יוסטי ואת-מתי : ויתפללו ויאמרו אתה אדני 24
ידע לבבות כל הגד את-מי מן-השנים האלה
בחרת : לקחת את-חלק העבודה הזאת כה
ומלאכות אשר עבר עליו יהודה ללכת למקמו :
ויתנו גורלם ויפל הגורל על מתי וימנה עם אחד 26
עשר מלאכים :

וככלות

א ב וּכְכֹלֹת יוֹם שִׁבְעָה שָׁבַעַת נִקְהָלוּ כָּלֶם
 2 בָּלֵב אֶחָד בְּיָהּ : וַיְהִי קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם פִּתְאֹם
 כָּבֹא רוּחַ חֲזָק וַיִּמָּלֵא אֶת־כָּל־הַבַּיִת אֲשֶׁר יָשְׁבוּ
 3 בּוֹ : וַתִּרְאֶינָה אֱלֹהִים לִשְׁנוֹת נִפְלְגוֹת כְּמוֹ אֵשׁ
 4 וַתִּשָּׁב עַל־אִישׁ אִישׁ מֵהֶם : וַיִּמָּלְאוּ כָּלֶם רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ וַיַּחֲלוּ לְדַבֵּר בִּלְשׁוֹת אַחֲרוֹת כַּאֲשֶׁר נִתְּנָם
 הַרוּחַ לְהַבִּיעַ : וַיִּשְׁבוּ יְהוּדִים בִּירוּשָׁלַם אַנְשִׁים
 6 חֲסִידִים מִכָּל־הַגּוֹיִם תַּחַת הַשָּׁמַיִם : וַיִּשְׁמַע
 זֹאת וַיִּקְהַל הַקְּהָל הַהַמּוֹן וַיְהִם פִּי שָׁמְעוּ אִישׁ אִישׁ פִּי
 7 בִּלְשׁוֹנוֹ הַמָּה מְדַבְּרִים : וַיִּשְׁתְּאוּ וַיִּתְמַהּוּ כָּלֶם
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הִנֵּה הֲלֹא כָל־הַמְּדַבְּרִים
 8 הָאֵלֶּה גִלְיָלִים : וְאִיכָּה שָׁמְעֵנוּ אִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ
 9 בִּלְשׁוֹן מוֹלְדֹתֵנוּ : אַנְשֵׁי פָּרַס וּמְדֵי וְעֵילָם
 וַיִּשְׁבִּי אַרְם נְהֲרִים וַיְהוּדָה וּכְפָתוֹר פְּנַתִּי וְאַסְיָא :
 י פְּרוּגִיָּא וּפְמִפְלִיָּא בְּמִצְרַיִם וּקְצָה פּוּט אֲשֶׁר
 11 לְקַרְיֹנִי וְזוּרִים רוֹמִים יְהוּדִים וְגָרִים : פְּרִתִּים
 וְעַרְבִים אֶת־גְּדוּלוֹת אֱלֹהִים אֲנַתְנוּ שָׁמְעִים אַתֶּם
 12 מְדַבְּרִים בִּלְשַׁנְתֵּינוּ : וַיִּשְׁתְּאוּ וַיִּפּוּנוּ כָּלֶם וַיֹּאמְרוּ
 13 אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַה־זֹּאת : וַיֹּאמְרוּ אַחֲרֵים לְלַעַג
 14 מְלֵאִים מַעֲסִים הַמָּרָה : וַיַּעֲמֵד פֶּטֶר עִם אֶחָד
 עֲשָׂר וַיִּשָּׂא אֶת־קוֹלוֹ וַיַּבִּיעַ לָהֶם אַנְשִׁים יְהוּדִים
 וְכָל־יּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם תְּנַדַּע לָכֶם זֹאת וְהֵאֲזִינוּ אֶל
 טו דְּבָרָיו : כִּי לֹא שִׁכְרוּ אֱלֹהַ כַּאֲשֶׁר חִשַּׁבְתֶּם כִּי
 16 עָבַת שְׁלִישִׁית הַיּוֹם הֵיכָּה : אֵד הוּא אֲשֶׁר ^{כ"א} שַׁעַח
 17 נֹאמַר עַל־פִּי יוֹאֵל הַנְּבִיָּא : וְהִנֵּה בְּאַחֲרִית
 הַיָּמִים נָאִם אֱלֹהִים אֲשַׁפּוֹד מְרוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר
 וְנִבְאוּ בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם וּבְחֹרֵיכֶם וַיֵּרְאוּ חֲזִינּוֹת
 18 וְזִמְנֵיכֶם חֲלָמוֹת וְחֲלָמוֹן : וְעַל־עַבְדִּי וְעַל־
 שִׁפְחוֹתַי בְּיָמִים הַהֵמָּה אֲשַׁפּוֹד מְרוּחִי וְנִבְאוּ :
 19 וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאַתּוֹת בְּאָרֶץ
 כ ט ב F F 2 מתחת

CAP. 2. פעלי המלאכים ב

מתחת דם ואש ותמרות עשן : השמש יהפוך כ
לחשך ותהיה לדם לפני בוא יום יהיה הגדול
והנורא : ותהיה כל אשר יקרא בשם יהוה 21
ימלט : אנשי ישראל שמעו את הדברים 22
האלה ישוע הנצרי האיש הנראה מאלהים
בקרבכם בגבורות ובנפלאות ובאות אשר עשה
אלהים על-ידו בתוככם כאשר ידעתם גם-
אתם : אתו אשר נתן בעצת נחרצת ודעת 23
אלהים מקדם לקחתם בידי רשעה ותליתם
והרנמם : אתו הקים אלהים בהתירו את- 24
תבלי מנת כי לא יכל להאחז בו : כי עליו כח
אמר דוד שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
כל-אמוט : לכן שמח לבי ונגל לשוני אף- 26
בשרי ישכן לבטח : כי לא-תעוב נפשי לשאול 27
ולא-תתן חסדך לראות שחת : תודיעני ארח 28
חיים שבע שמחות את-פניך : אנשים אחים 29
עלי לדבר אליכם בקממיות על-דוד האב הראש
כי מת וכי נקבר ונקברו עמנו עד-היום הזה :
לכן בהיותו נביא ידע כי גשבע לו אלהים ל
בשבועה להקים את-המשית מפרי בטנו כבשר
לשבת על-פסאו : בראתו מקדם דבר על 31
תקומת המשית כי לא נעזבה נפשו בשאול
ובשרו לא ראה שחת : את-ישוע הזה הקים 32
אלהים וכלנו עדים עליו : לכן ברוממו לימין 33
אלהים ובקחתו את-דבר רוח הקדש מן-האב
שפך את-זאת אשר אתם ראים ושמעים עתה :
כי לא עלה דוד אל השמים והוא אמר נאם- 34
יהוה לאדני שב לימיני : עד-אשית איבך הדם לה
לרגליך : לכן ידע כל-בית ישראל באמת כי 36
עשה אלהים את-ישוע ההוא אשר תליתם גם
לאדון

37 לְאֵדוֹן וְגַם לְמִשִּׁיחַ : וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּתְעַצְבוּ אֵל לֶבָם
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-פֶּטְרוֹ וְאֶל-הַמַּלְאָכִים הַאֲחֵרִים אֲנָשִׁים
 38 אֲחֵים מִה-נַּעֲשֶׂה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פֶּטְרוֹ הִנֵּחְמוּ
 וְהִכְפֹּטְזוּ כָל-אִישׁ מִכֶּם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
 לְסִלִּיחַת הַטָּאִים וְאֶת-מִתְנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּקְחוּ :
 39 כִּי הִדְבַר לָכֶם וּלְבָנֵיכֶם וּלְכָל-הַיְרֻחִים לְכָל
 מֵאֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְּם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ : וַיַּעַד בְּדָבָרִים
 אֲחֵרִים רַבִּים וַיִּתְחַנֵּן לֵאמֹר הִנֵּשְׁעוּ מִן-הַדֹּדוֹר
 41 הַעֲקֹשׁ הַזֶּה : וַיִּקְבְּלוּ אֶת-דְּבָרוֹ בְּשִׂמְחָה
 וַיִּכְפֹּטְזוּ וַיִּסְפְּנוּ בַיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי נַפְשׁ :
 42 וַיֵּשְׁבוּ בְּלֶקַח הַמַּלְאָכִים וּבְחֶבֶר וּבְפָרוֹס הַלֶּחֶם
 43 וּבִתְפֻלוֹת : וַתְּהִי יִרְאָה עַל-כָּל-נַפְשׁ וּמִפְתִּימִים
 44 וְאֲתוֹת רַבִּים נִהְיוּ בִיְרֵי הַמַּלְאָכִים : וַיְהִי
 מִה-כָּל-הַמְּאֻמִּינִים יַחְדָּו וַחֲבַל לְכֻלָּם הָיָה : וַיִּמְכְּרוּ
 אֶת-קִנְיָנָם וְאֶת-אֲשֶׁר לָהֶם וַיַּחֲלִקוּ לְכָל אִישׁ
 46 אִישׁ כֶּפֶי מַחְסְרוֹ : וַיֵּשְׁבוּ בְּלֵב אֶחָד יוֹם יוֹם
 בְּהִיכָל וַיִּפְרְסוּ לֶחֶם מִבֵּית לְבַיִת וַיִּקְחוּ אֶת-
 47 אֲכָלָם בְּגִילָה וּבְתֵם לֵבָב : וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת-הָאֱלֹהִים
 וַיִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָל-הָעָם וַיִּסָּף אֲדֹנָי לְקַהֲלָה
 יוֹם יוֹם אֶת-הַנּוֹשָׁעִים :

נ"א וירחצו
או ויטבלו

נ"א וירחצו
או ויטבלו

א ג וַיַּעֲלוּ פֶטְרוֹ וַיּוֹחֲנֵן יַחְדָּו אֵל הַהִיכָל

2 בַּעֲת הַתְּפִלָּה עַת הַתְּשִׁיעִית : וַיִּכְשֹׂא אִישׁ
 פֶּסֶחַ מִבֶּטֶן אִמּוֹ אֲשֶׁר שָׁמוֹ אֹתוֹ יוֹם יוֹם בְּשַׁעַר
 הַהִיכָל הַנִּקְרָא הַדֶּר לְשֵׁאל חֶסֶד מִן-הַבָּאִים
 3 אֵל הַהִיכָל : וַיֵּרָא אֶת-פֶּטְרוֹ וְאֶת-יּוֹחָנָן בָּאִים
 4 אֵל הַהִיכָל וַיִּשְׁאֵל לְקַחַת חֶסֶד : וַיִּבֹט בּוֹ
 הַפֶּטְרָה עִם יּוֹחָנָן וַיֹּאמֶר רְאֵה בָנֵי : וַיֵּרָא בָּם
 6 מִיחַל לְקַחַת מֵהֶם מְאוּמָה : וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹ כִּסְף
 וְזָקָב אֵין לִי וְאֶת-אֲשֶׁר לִי אֲתוֹ אֶתֵּן לָךְ בְּשֵׁם
 7 יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַנּוֹצְרִי קוֹם וְלֵךְ : וַיֵּאחֲזוּ בְיָמֵינוּ
 וַיִּקָּם

נ"א בשעת

CAP. 3. פעלי המלאכים ג

ויקם אתו וייתחזקו רגליו וקראליו פתאם :
8 וירקד ויעמד וילך ויבא אתם אל ההיכל הולך
ומרקד ומשבח את האלהים : וירא אתו כל- 9
העם הולך ומשבח את האלהים : וידעו כי
הוא זה אשר ישב בשער הדר ההיכל לחסד
וימלאו תמיהון וחרדה על-את אשר-קרה לו :
11 ויתק-הפסח אשר נרפא בפטר ויחגו וירץ
אליהם כל-העם אל האולם הנקרא אולם שלמה
ויתמחו :
פ

12 וירא פטר נען את-העם למה-תתמחו
על-זאת אנשי ישראל ולמה-תביטו אלינו כאשר
אם-עשינו אתו ללכת בגבורתנו או בחסדנו :
13 אלהי אברהם ויצחק ויעקב אלהי אבותינו כבר
את-ישוע בנו אשר סגרתם וכחשתם אתו לפני
פלוס אשר שפט לשלחנו : ואת-הקדוש והצדיק
14 כחשתם ושאלתם להנחיל-לכם איש רוצח :
והרנתם את-שר החיים אשר הקים אתו אלהים טו
מן-המתים ונאחזנו עדים עליו : ועל-יד אמונה
16 בשמו שמו חזק את-זה אשר אתם ראים
וידעים והאמונה אשר בו נתנה לו את-המתם
הזה לפני בלכם : ועתה אחי ידעתי כי בשגנה
17 עשיתם בפשיכם : ואת אשר-הגיד אלהים
18 מקדם בפי כל-נביאיו כי יענה המשיח אתו
מלא :
פ

19 לכו הנחמו ושובו למען יקחו חטאיכם
לבוא עתות רוחות מלפני אדני : ואת-ישוע
המשיח שלח אשר נקרא אליכם מקדם : אשר
21 לקח לקחו השמים עד-עת תשובת כל אשר
דבר אלהים בפי כל-נביאיו הקדשים מן-העולם :
22 כי משה אמר אל האבות כי נביא מאחייכם
כמני

כְּמֵי יָקִים לָכֶם יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם אֵלָיו תִּשְׁמְעוּן
 23 בְּכֹל-אֲשֶׁר יֹאמֶר אֲלֵיכֶם : וְהָיָה כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
 לֹא תִשְׁמַע אֶל הַנְּבִיא הַהוּא תֵּאבֵד מִקְרֵב
 24 הָעַם : וְכָל-הַנְּבִיאִים מִשְׁמוּאֵל וְהַבָּאִים אַחֲרָיו
 כֹּה כָּל-אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְּשֵׁרוֹ אֶת-הַיָּמִים הָאֵלֶּה : אַתֶּם
 בְּנֵי הַנְּבִיאִים וְהַקְּרִית אֲשֶׁר פָּרַת אֱלֹהִים עִם
 אֲבֹתֵינוּ לֵאמֹר לֹאבְרָהֶם וּנְבָרְכֵם בְּזֶרְעֵךָ כָּל-
 26 מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ : וְלָכֶם בְּרֵאשִׁיטָה הַיָּמִים אֱלֹהִים
 אֶת-יְשׁוּעַ בְּנֵי וַיִּשְׁלַחֵם לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּשׁוֹבְכֶם
 אִישׁ אִישׁ מֵעֹנְתֵיכֶם :

א ד וַיְדַבְּרוּ אֶל-הָעַם וַיִּבְאוּ אֲלֵיהֶם הַכֹּהֲנִים
 2 וַיִּשְׂר-צָבָא הַהִיכָל וְהַצְּדוּקִים : וַיִּתְעַצְבוּ עֲלֵיכֵי
 לְמַדּוֹ אֶת-הָעַם וַהֲגִידוּ אֶת-תְּקוּמַת הַמַּתִּיָּם
 3 בַּיְשׁוּעַ : וַיִּשְׁלַחוּ בָּם יָד וַיִּשְׁמוּם בְּמִשְׁמַר עַד-
 4 לְמַחֵר כִּי עָתָה הָיָה עָרֵב : וְרַבִּים מִשְׁמַעֵי
 הַדְּבָר הָאֵמִינוּ וַיְהִי מִסְפַּר הָאֲנָשִׁים כַּחֲמִשָּׁת
 אֲלָפִים :

ה וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיִּקְהָלוּ שָׂרֵיהֶם וְהַזִּקְנִים
 6 וְהַסּוֹפְרִים בִּירוּשָׁלַם : וַחֲנַן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְקִיפָא
 וַיִּזְחַן וְאֶלְכְּסַנְדֵּר וְכָל-מִשְׁפַּחַת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל :
 7 וַיַּעֲמִידוּ אֹתָם בְּתֵנֶדֶךְ וַיִּשְׁאַלוּ בְּכַח מִי וּבִשְׁם מִי
 8 עֲשִׂיתֶם זֹאת : וַיִּמְלֵא פִּטְר רֹחַ הַקֹּדֶשׁ וַיֹּאמֶר
 9 אֲלֵיהֶם שָׂרֵי הָעַם וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : אִם נִחְקַרְנוּ
 י הַיּוֹם עַל הַטּוֹבָה לְאִישׁ הַלֵּה בְּמָה נִרְפָּא : הַיּוֹדַע
 לְכָלְכֶם וְלְכָל-עַם יִשְׂרָאֵל כִּי בִשְׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
 הַנְּצָרִי אֲשֶׁר תְּלִיתֶם וְאֲשֶׁר הַיָּמִים אַתּוּ אֱלֹהִים
 מִן-הַמַּתִּיָּם בּוֹ עֹמֵד זֶה נִרְפָּא לְפָנֵיכֶם פֹּה :
 11 זֹאת הָאָבֶן אֲשֶׁר נִמְאַסָה מִכֶּם הַבּוֹנִים וְלִרְאֵשׁ
 12 פְּנֵה הַיְתָה : וַתִּשְׁוַעַה אֵינִינָה בְּאַחֵר כִּי לֹא
 נָתַן שֵׁם אַחֵר לְאֲנָשִׁים תַּחַת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָנוּ
 לְהוֹשֵׁעַ

פעלי המלאכים ד CAP. 4.

13 להושע בו : פ וכאשר ראו
 את-גלות פטר ויוחנן נידעו כי אנשים בוערים
 ומעם הארץ המה תמהו וכירו אתם כי היו
 עם ישוע : ובראתם את-האיש הנרפא עמד 14
 עמקם לא יכלו לדבר בה : ויצום ללכת מן 15
 הסנהדרין חוצה וינסדו יחד ביניהם : לאמר 16
 מה-נעשה לאנשים האלה כי גלוי הוא לכל--
 יושבי ירושלים כי אות נדעת היתה על-ידם
 ולא נוכל לבחש : ולמען לא יגלה עוד אל 17
 העם נגער גם נערה בתאם לבל דבר עוד אל
 אחד מאנשים בשם הזה : ויקראו אליהם 18
 ויצום לבל דבר כל-דבר ולבל למד בשם
 ישוע : ונענו אתם פטר ויוחנן ויאמרו שפטו 19
 אם יצדק בעיני אלהים לשמע אליכם משמע
 אל-אלהים : כי לא נוכל דבר בלתי את-כ
 אשר ראינו ושמענו : וינגערו עוד וישלחו אתם 21
 מבלתי מצוא לענוש אתם מפני העם כי כלם
 מכבדים את-האלהים על-אשר נהיתה : כי 22
 היתה האיש אשר נהיתה עליו אות הרפואה
 הזאת בן-ארבעים שנה ומעלה : ובהשלתם 23
 באו לאשר להם נגידו את-כל-אשר אמרו
 אליהם ראשי הכהנים והזקנים : וישמעו וישאו 24
 את קלם בלב אחד אל האלהים ויאמרו אדני
 אתה האלהים אשר עשית את-השמים ואת--
 הארץ ואת-הים ואת-כל-אשר בם : אשר כה
 אמרת בפי דוד עבדך למה רגשו גוים ולאמים
 יהנו ריק : ויתוצבו מלכי ארץ וזנבים נוסדו 26
 יחד על-יהנה ועל-משיחו : כי באמת נוסדו 27
 יחד על-ישוע בן-קדשה אשר משחת גם הזרודים
 ופנטוס פלטוס עם-הגוים ועם ישראל : לעשות 28
 את

29 אַתְּ-אֲשֶׁר נִזְרָה יָדְךָ וְעֲצָתְךָ מִקִּדְּם לְהִיּוֹת : וְעַתָּה
 אֲרֵנִי רְאֵה בְנַעֲרֹתֶם וּמִן לַעֲבָדֶיךָ לְדַבֵּר אֶת-דִּבְרֶיךָ
 לְבָב־גְּלוֹת : בְּשִׁלּוֹחַ אֶת-יָדְךָ לְרַפָּא וּלְהִיּוֹת אֲתוֹת
 31 וּמוֹפְתִים בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ בְּוַקְדָּשָׁה : וּכְאֲשֶׁר הִתְפַּלְּלוּ
 גַּע הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נִקְהָלוּ בוֹ וַיִּמְלְאוּ כָלֶם רוּחַ
 32 הַקֹּדֶשׁ וַיְדַבְּרוּ אֶת-דִּבְרֵי אֱלֹהִים בְּגְלוֹת : וַיְהִי לִב
 אֶחָד וַנִּפְּשׂ אַחַת לְהִמּוֹן אֲשֶׁר הֵאֱמִינוּ וְלֹא אָמַר
 אִישׁ עַל-קַנְיָנוּ כִּי לוֹ לְבַדּוֹ הוּא וְהַכֹּל לְכָלֶם הָיָה :
 33 וַיַּעֲדוּ הַמַּלְאָכִים עַל-תְּקוּמַת אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ בְּנִבְרָה
 34 גְּדוּלָה וַיְהִי חֵן גְּדוֹל עַל-כָּלֶם : וְאֶבְיוֹן אִין
 בְּקַרְבָּם כִּי לְאֲשֶׁר הָיוּ לְהֵם שְׂדוֹת וּבָתִּים מְכָרוּ
 לָהּ וְהִבְיָאוּ אֶת-מַחִיר הַנִּמְכָּרִים : וַיִּשְׂמוּ לְדָגְלֵי
 הַמַּלְאָכִים וּכְזֹר נָתַן לְאִישׁ אִישׁ כְּכִי מַחֲסָרוֹ :
 36 וְלִיּוֹסִי הַנִּקְרָא מַמְלָאָכִים בֶּר-נִבָּא לְאֹמַר בְּוַנְחָמָה
 37 לְוִי מֵאֲרֵץ קִיפָר : הָיָה שְׂדָה וַיִּמְכְּרָהּ וַיָּבִיֵא
 אֶת-הַכֶּסֶף וַיִּשֶׂם אֹתוֹ לְדָגְלֵי הַמַּלְאָכִים :

א ה וַאִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ חֲנַנְיָה וְאִשְׁתּוֹ שְׂפִירָא
 2 מְכָר אֶת-קַנְיָנוֹ : וַיַּקַּח מִן-הַמַּחִיר וְאִשְׁתּוֹ
 יָדְעָה אֶת-הַדְּבָר וַיָּבִיֵא אֶת-חֶלְקַת הַמַּחִיר וַיִּשֶׂם
 3 אֹתוֹ לְדָגְלֵי הַמַּלְאָכִים : וַיֹּאמֶר פֶּטֶר חֲנַנְיָה לָמָּה
 מַלֵּא הַשָּׂטָן אֶת-לִבְכֶּךָ לְשַׁקֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלַקַּחַת
 4 מִן-מַחִיר הַשְּׂדָה : הֲלֹא שָׁבַת יָשַׁב עִמָּךְ וְאַחֲרֵי
 הַמְכָרוֹ בְּיָדְךָ הוּא לָמָּה שָׁמַת אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה
 בְּלִבְכֶּךָ לֹא בְּאֲנָשִׁים שִׁקְרָתָ כִּי אִם-בְּאֱלֹהִים :
 ה וְכִשְׁמַע חֲנַנְיָה אֶת-אֵלֶּה נִפְלַ וַיִּנְּעַ וַתְּהִי יִרְאָה
 6 גְּדוּלָה עַל-כָּל-שְׁמַעֵי אֵלֶּה : וַיַּקְמוּ הַבְּחֹנִימִים
 7 וַיִּגְלְמוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁאַרְהוּ חוּצָה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ : וַיְהִי
 כִּשְׁלֹשׁ עֲתִים וַתָּבֵא אִשְׁתּוֹ וְלֹא יָדְעָה מִהֵּי
 8 נִהְיָתָה : וַיַּעַן אֹתָהּ פֶּטֶר אָמְרִי לִי אִם מְכַרְתֶּם
 9 אֶת-הַשְּׂדָה בְּזָרָה וַתֹּאמֶר כֵּן בְּזָרָה : וַיֹּאמֶר
 ל אליה

ג' א שעת

CAP. 5. פעלי המלאכים ה

אליה פטר למה יאתם ביניכם לנסות את-דוח
אדני הגרה נגלי המקברים את-אישך לפתח
וישאוך חוצרה : ותפל פתאם לרגליו ותגועי
ויבאו הבחורים וימצאה מתה וישאוה ויקברו
אתה עם אישה : ותהי יראה גדולה על-כל-
11 הקהלה ועל-כל שמעי אלה : ויהיו אתות
ומפתים רבים בקרב העם על-ידי המלאכים
ויהיו בלם בלב אחד באולם שלמה : ולא מלאו
13 לב איש מן-האחרים לדבק בם ויגדלו אתם
העם : ויוספו עוד לאדני המון אנשים ונשים
14 המאמינים : עד-כיי-נשאו את-החולים אל-
טו קרחובות וישמום על-מטות ומשקבות למען
יבוא צל פטר ויסוכך על אחד מהם : ויקהל
16 המון מן-הערים הקרובות וישלמה מביאים
את-החולים ואת-המצוקים ברוחות טמאות
ובלם נרפאו :

פ

ויקם הכהן הגדול וכל-אשר אתו והמה
17 מתלמידי הצדוקים וימלאו קנאה : וישלחו
18 ידיהם במלאכים ויתנו אתם במשמר עם-הארץ :
ויפתח מלאך אדני את-פתח המשמר לילה
19 ויוציאם ויאמר : לכו ועמדו ודברו אל העם
בהיכל את-כל-דברי החיים האלה : וישמעו
21 וישקימו בבקר ויבאו אל ההיכל וילמדו ויבאו
הכהן הגדול ואשר אתו ויקהל את-הסנהדרין
ואת-כל-נקני בני ישראל וישלחו אל בית-
האסורים להביאם : ויבאו המשרתים ולא
22 מצאו אתם בבית-האסורים וישבו ויגידו :
לאמר כי מצאנו את-המשמר סגור לבטח ואת-
23 השומרים עמדים מחוץ לפתחים ולא מצאנו איש
בבית בפתחנו : וישמעו הכהן הגדול ושר-צבא
24 ההיכל

הַהִיכֵל וְרָאִשֵׁי הַכְּהֹנִים אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 כֹּה וַיִּפְּנוּ עֲלֵיהֶם מִה־יְהוָה עַל־זֹאת : וַיָּבֹא אֶחָד
 וַיִּגַּד אֲלֵיהֶם לֵאמֹר כִּי־הִנֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָתַתֶּם
 26 בְּמִשְׁמַר עֹמְדִים בְּהִיכָל וּמְלַמְדִים אֶת־הָעָם : אִזּוֹ
 יֵלֶךְ שַׁר־צָבָא הַהִיכָל עִם הַמְּשֻׁרְתִים וַיָּבִיֵאם בְּלִי
 27 חֶמֶס כִּי יֵרְאוּ אֶת־הָעָם פְּוִיֶּסְקֵלוּ : וַיְבִיאוּם
 וַיַּעֲמִידוּ אֹתָם לִפְנֵי הַסֵּנֶהֶדְרִין וַיִּשְׁאַל אֹתָם הַכֹּהֵן
 28 הַגָּדוֹל : לֵאמֹר הֲלֹא צוֹת צְוִינוּ אֶתְכֶם לְבַל
 תִּלְמְדוּ בַשֵּׁם הַזֶּה וְהִנֵּה מְלֹאתֶם אֶת־יְרוּשָׁלַם
 בְּלִקְחֶכֶם וְנוֹסְדֶתֶם לְהַבִּיא עֲלֵינוּ אֶת־דָם הָאִישׁ
 29 הַזֶּה : וַיַּעַן פֶּטֶר וְהַמְּלָאכִים וַיֹּאמְרוּ לָנוּ לִשְׁמַע
 לְאֱלֹהֵי־הָאֱלֹהִים מְאֻנְשִׁים : אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ הַקִּיִּם
 31 אֶת־יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר הִרְגַתֶּם וְתָלִיתֶם עַל־הָעֵץ : אֹתוֹ
 הָרִים אֱלֹהִים לִימִינוּ לְשֶׁר וְלִמּוֹשִׁיעַ לְתַת לְיִשְׂרָאֵל
 32 תְּשׁוּבָה וְסְלִיחַת חַטָּאִים : וַאֲנַחְנוּ עֲדִיו עַל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים
 33 לְשִׁמְעֵם אֲלֵינוּ : וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּתְחַלְחְלוּ וַיִּוָּעְצוּ לְהַרְג
 34 אֹתָם : וַיָּקָם פְּרוּשׁ אֶחָד מִסֵּנֶהֶדְרִין וּשְׁמוֹ
 גַמְלִיאֵל יוֹעֵץ וַיִּקַּר בְּקֶרֶב כָּל־הָעָם וַיִּצּוּ לְהַסֵּר
 לָהּ אֶת־הַמְּלָאכִים מִעַט מִשָּׁם : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 אֲנִישֵׁי יִשְׂרָאֵל הִשְׁמְרוּ לִנְפְשֵׁכֶם עַל־אֶת־אֲשֶׁר
 36 תַּעֲשׂוּ לְאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה : כִּי מִלִּפְנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה
 קָם תְּאוֹדָה לֵאמֹר כִּי אִישׁ גָּדוֹל הוּא וַיִּתְחַבֵּר
 אֲלֵינוּ מִסְפֵּר אֲנָשִׁים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת וַיִּהְרַג וְכָל־
 37 הַשְּׁמַעִים אֲלֵינוּ גְבוּצוּ וְלֹאֵן הָיוּ : וַאֲחֵרָיו קָם
 יְהוֹדָה הַגִּלְלִי בִימֵי הַמַּבְּקָד וְהַסִּיר עִם רַב
 אֲחֵרָיו וַיֹּאבֵד הוּא וְכָל־הַשְּׁמַעִים אֲלֵינוּ נִכְּפְרוּ :
 38 וְעַתָּה אֲנִי אֹמֵר לָכֶם חֲדָלוּ מִן־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 וְהִנַּחְתּוּ לָהֶם כִּי אִם מֵאֵת אֲנָשִׁים הָעֵצָה הַזֹּאת
 39 וְהַפְּעֵלָה הַזֹּאת תִּפְּרָ : וְאִם מֵאֵת־אֱלֹהִים לֹא
 תֻּכְלוּ

פעלי המלאכים ה ו CAP. 5. 6.

תוכלו להפירה פן תמצאו נלחמים עם-אלהים :
וישמעו אליו ויקראו אל-המלאכים ונכום ויצוו מ
לכל דבר בשם ישוע וישלחו אתם : וילכו 41
מלפני הסנהדרין וישמחו על פי נחשבו חפזים
בעבור שמו : ולא חדלו מלמד ומבשר את-ישוע 42
המשיח יום יום בהיכל ובהל-בית :

א וירב מספר התלמידים בימים ההם ו
וילנו הללינסטים על-העברים על-פי נעזבו
אלמנתיים בעבודת יום יום : ויקראו שנים עשר 2
אל המון התלמידים ויאמרו לא טוב לנו לעזוב
את-דבר אלהים ולעבוד את-השלתנות : לכן 3
אחי תחוו מכם שבעה אנשים ידועים לכם מלאים
רוח הקדש וחקמה אשר נפקד על-החפץ הזה :
ואנחנו נשב בתפלה ובעבודת הדבר : וייטב 4 ה
הדבר לפני כל-הקמון ויבחרו בסטיפון איש מלא
אמונה ורוח הקדש ובפלפוס ובפרוכורי ובנקנור
ובתימון ובפרמינא ובניקלא גר מאנטיוך :
ויעמידו אתם לפני המלאכים ויתפללו וישימו 6
את-ידיהם עליהם : וירב דבר אלהים ומספר 7
התלמידים פרץ מאד בירושלם וקהל רב מן
הביתנים שמעו אל האמונה : וסטיפון מלא 8
אמונה ונבונה עשה אתות ומופתים רבים
בקרב העם :

ב ויקומו אנשים מבית-המועד הנקרא 9
בית-מועד לפרטיגים וקורנים ואלכסנדרים ומן
קיליקי ומן-אסיה להוכח עם סטיפון : ולא י
וכלו לעמד על החקמה והרוח אשר דבר בה :
אז יכרו את-אנשים בסתר לאמר שמענו אתו 11
מדבר דברי גדופים במשרה ובאלהים : ויהמו 12
את-העם ואת-הזקנים ואת-הסופרים ויבאו
ויתכשו

נ"א הכנסת
או התפלה

13 ויתפשו אתו ויביאהו אל-הסנהדרין : נקימו
 עדי שקר לאמר לא חדל איש זה מדבר דברי
 14 גדופים במקום הקדש הזה ובתורה : כי שמענו
 אתו אמר כי ישוע הנצרי שהוא יהרוס את-
 המקום הזה ויחלף את-ההרבים אשר נתן לנו
 טו משה : ויבטו אלו כל-היושבים בסנהדרין
 ויראו את-פניו כפני הפלא :

אן ויאמר הכהן הגדול הכנים אלה :
 2 ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אל הכבוד
 נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם נחרם
 3 טרם שבתו בחרן : ויאמר אלו לך מארצה
 4 וממולדתך ובא אל הארץ אשר ארצה : אז
 יצא מארץ כשדים וישב בחרן ומשם העביר
 אתו אחרי מות אביו אל הארץ הזאת אשר
 ה אתם יושבים בה עתה : ולא נתן לו בה נחלה
 עד-מדרד כף רגל ויאמר אלו לתת לו לאחזה
 6 ולרעהו אחריו וכן אין לו : וכה אמר אלהים
 כי גר יהיה זרעו בארץ נכרה והעבדו אתו
 7 והרעו ארבע מאת שנה : ואת-הגוי אשר
 יעבדו דן אנכי נאם אלהים ואחרי כן יצאו
 8 ויעברוני במקום הזה : ונתן לו ברית מילה
 ויולד את-יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק
 הוליד את-יעקב ויעקב את-שנים עשר ראשי
 9 שבטים : ויקנאו ראשי השבטים וימכרו את-
 יוסף מצרימה ויהי אלהים אתו : ויפדהו מכל-
 צרותיו ויתן לו חן ותקמה בעיני פרעה מלך
 מצרים וישמהו לאדון על-מצרים ועל-כל-
 11 ביתו : ויבא רעב על-כל-ארץ מצרים וכנען
 12 ויצרה גדולה ולא מצאו אבותינו אכל : וישמע
 יעקב כי יש שקר במצרים וישלח את-אבותינו
 בראשנה

פעלי המלאכים ז CAP. 7.

13 בראשונה : ויודע יוסף לאחיו בפעם שנית
 14 ומשפחת יוסף נודעה אל פרעה : וישלח יוסף
 ויקרא אל יעקב אביו ואל כל-קרבו חמש
 15 ושבעים נפש : וירד יעקב מצרימה וימת הוא טו
 16 ואבותינו : וינשאנו שכמה ויושמו בקבר אשר
 17 קנה אברהם במחיר כסף מבני חמור אבי שקם :
 ותקרב עת הדבר אשר נשבע אלהים לאברהם
 18 ויעצמו העם וירבו במצרים : עדי-כי קם
 19 מלך אחר אשר לא ידע את-יוסף : ויתחכם
 למשפחתנו וירע לאבותינו להשליך את-עליהם
 למען לא יהיו : ויולד משה בעת ההיא ויהי כ
 טוב לאלהים ויהי אמן בבית אביו שלשה
 20 ירחים : וישלך ותקחהו בת פרעה ותאמן אתו
 21 ויהי לה לבן : וילמד משה בכל חכמת
 22 מצרים ויגבר בדברים ובפעלים : וימלאו ארבעים
 שנה ויעל אל לבו לראות את-אחיו בני ישראל :
 23 וירא את-אחד עשוק ויושע ויקם לעשוק ויד את-
 24 המצרי : ויחשב כי יבינו אחיו כי יתן אלהים כח
 להם תשועה בידו ולא הבינו : וממחרת
 25 נראה אליהם בריבם ויפצר בם לשלום לאמר
 אנשים אחים אתם למה עשקתם איש את-
 26 אחיו : ויגרש אתו העושק את-רעהו לאמר מי
 27 שמך לשר ושופט עלינו : התאברה להרגני
 28 כאשר הרגת את-המצרי אתמל : ויברח משה
 29 על-הדבר הזה ויגר בארץ מדין ויולד שם שני
 30 בנים : ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו ל
 מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש בסנה :
 31 ויבט משה ויתמה על-המראה ויקרב לראות
 32 ויהי אליו קול יהוה : אנכי אלהי אבותיך אלהי
 אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב וירעד משה ולא
 יכל

33 וְכָל לְהַבִּיט : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה שֶׁל נְעֻלְיָה מֵעַל
 רִגְלָיָהּ כִּי הַמְקוֹם אֲשֶׁר אָמְרָה עִמָּד עָלָיו אֲדַמַּת
 34 קָדֵשׁ הוּא : רָאָה רְאִיתִי אֶת־דְּרֻעוֹת עַמִּי אֲשֶׁר
 בְּמִצְרַיִם וְאֵת אֲנַחְתָּם שָׁמַעְתִּי וְאָרַד לְפָדוֹתְכֶם
 לֵה נְעֻמָּה לָכֶה וְאֲשַׁלְחֶה מִצְרַיִמָּה : מֹשֶׁה הִהוּא
 אֲשֶׁר כָּתְשׁוּ לֵאמֹר מִי שָׁמָּה לְשֶׁר וְשׁוֹפֵט אֶת־
 שְׁלַח אֱלֹהִים לְשֶׁר וְנוֹאֵל בְּיַד הַמַּלְאָךְ הַגִּרְאָה
 36 אֵלָיו בְּסָנְה : וַיּוֹצִיאֵם וַיַּעַשׂ מוֹפְתִים וְאִתּוֹת
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָיִם סוּף וּבַמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה :
 37 הוּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְיָא מֵאַחֲיֶיכֶם
 כְּמוֹנֵי יָקִים יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָכֶם אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן :
 38 זֶה הוּא אֲשֶׁר הָיָה בְּקַהֲלָה בְּמִדְבָּר עִם הַמַּלְאָךְ
 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו וְעַם אֲבֹתֵינוּ בְּהַר סִינַי אֲשֶׁר לָקַח
 39 דְּבָרֵי חַיִּים לְתַרְתּוּ לָנוּ : וְלֹא אָבוּ אֲבֹתֵינוּ
 לְשָׁמוֹעַ וּנְגִרְשׁוּ אֶת־וְיָשְׁבוּ בְּלֶבָם מִצְרַיִמָּה :
 מִוַּיֹּאמְרוּ אֵל אֲחֵרוֹן עָשָׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר נִלְכוּ
 לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה אֲשֶׁר הֵעֲלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 41 לֹא יָדַעְנוּ מָה הָיָה לוֹ : וַיַּעֲשׂוּ עֲגָלָה בַּיָּמִים
 הָהֵם וַיַּעֲלוּ זָבַח לְאֵלֵיהֶם וַיִּשְׁמְחוּ בְּפַעְלֵי יָדֵיהֶם :
 42 וַיִּכְּפוּ אֱלֹהִים וַיִּתְּנֶם לְעַבְדֵי אֶת־צָבָא הַשָּׁמַיִם
 כְּכַתּוּב בְּסֵפֶר הַנְּבִיאִים הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הַנְּשָׁתָם
 43 לִי בַמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁאַחֶם
 אֶת־סִכַּת מֶלֶךְ וְאֶת־כּוֹכַב רִמְפָן אֱלֹהֵיכֶם אֶת־
 הַצִּלְמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְעַבְדֶם וְהַגִּילִיתִי אֶתְכֶם
 44 מִהַלְאָה לְבָבֵל : מִשְׁכַּן הַעֲדוֹת הָיָה לְאֲבֹתֵינוּ
 בַּמִּדְבָּר כְּאֲשֶׁר פָּקַד הַמִּדְבָּר אֶל־מֹשֶׁה לַעֲשׂוֹתוֹ
 מֵהַכְּתִיבֵת אֲשֶׁר רָאָה : וְאֲשֶׁר הִבִּיאוּ אֲבֹתֵינוּ
 אֲשֶׁר לָקְחוּ אֶחָדֵיהֶם וַיְהוֹשֵׁעַ אֵל אֲחִזָּת הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר גָּרֵשׁ אֶתְכֶם אֱלֹהִים מִפָּנָי אֲבֹתֵינוּ עַד יָמֵי
 46 דָּוִד : אֲשֶׁר מָצָא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׁאַל
 לְמִצּוֹא

פעלי המלאכים ז ח CAP. 7. 8.

למצוא משכן לאלהי ועקב : ושלמה בנה לו 47
בית : ולא בהיכל מעשה ידים שוכן עליון 48
כאשר אמר הנביא : השמים כסאי והארץ 49
הדם רגלי אי-זה בית אשר תבנו-לי נאם
יהנה ואי-זה מקום מנוחתי : הלא עשתה ידינ
את-פל-אלה : קשי ערף וערלי לב ואזננום 51
בכל-עת תריבו ברוח הקדש פאבתיכם ככם :
את-מי מן-הנביאים לא רדפו אבתיכם ויהרגו 52
את-אשר הגירו מקדם על-ביאת הצדיק אשר
הייתם לו עתה למסגירים ולמרצחים : אשר 53
לקחתם את-התורה בדבר המלאכים ולא
שמרתם :

ב

וישמעו את-אלה וירגזו ויחרקו עליו 54
שנים : וימלא רוח הקדש ויבט אל-השמים בה
וירא את-כבוד אלהים וישוע עמד לימין
אלהים : ויאמר הנני רואה את-השמים 56
פתוחים וכן-אדם עמד לימין אלהים : ויקראו 57
בקול גדול ויאטמו את-אזניהם וישטפו אליו
בלב אחד : ויוציאהו מחוץ לעיר וירגמו אתו 58
וישימו העדים את-מעליהם לרגלי הבחור
הנקרא שאול : וירגמו את-סטיפון ויקרא ויאמר 59
אדני ישוע קח את-רוחי : ויכרע ויקרא בקול
גדול אדני אל תשית עליהם את-החטא הזה
וכאשר אמר את-זאת ישן :

ויאת שאול להרגו ותהי במקום ח א
ההם ודופה גדולה אחרי הקהלה אשר
בירושלם ונפוצו כלם בארץ יהודה ושמרון
מלבד המלאכים : ויקחו אנשים חסידים 2
יחדו את-סטיפון ויספדו מספד גדול עליו :
וישחת שאול את-הקהלה ונבוא מבית לבית 3
וימשך

4 וַיִּמְשֹׁךְ אַנְשִׁים וְנָשִׁים וַיִּתְּנֵם בְּמִשְׁמַר : וְהַנְּפוֹצִים
 הָעֶבְרִי וַיְבִשְׂרוּ אֶת־הַדָּבָר : וַיֵּרֶד פְּלפּוֹס לְעִיר
 6 שְׁמֶרוֹן וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם אֶת־הַמְּשִׁית : וַיִּקְשִׁיבוּ
 הַקְּהָל בְּלֵב אֶחָד לְאִשֶׁר אָמַר פְּלפּוֹס כְּשִׁמְעָם
 7 וַיִּבְרָאֲתָם אֶת־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה : כִּי רוּחוֹת
 טְמֵאוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְרַבִּים יָצְאוּ קִרְאִים בְּקוֹל גְּדוֹל
 8 וּמַעֲדֵי נְתָחִים רַבִּים וּפְסָחִים גִּרְפָּאוּ : וַתְּהִי
 9 שְׁמִתְהָ גְדוֹלָה בְּעִיר הַהִיא : וְאִישׁ הַנִּקְרָא
 שְׁמַעוֹן הָיָה מִלְּפָנִים קוֹסֵם קְסָמִים בְּעִיר הַהִיא
 וַיִּשֶׂם אֶת־גּוֹי שְׁמֶרוֹן לֵאמֹר כִּי אִישׁ גְּדוֹל הוּא :
 י וַיִּקְשִׁיבוּ אֵלָיו כָּלֵם מִקָּטָן וְעַד־גְּדוֹל לֵאמֹר זֹאת
 11 גְּבוּרַת אֱלֹהִים הַגְּדוֹלָה : וַיַּעַן כִּי הִשֵּׁם אֲתָם
 12 זֶה עַת רַב בְּקִסְמֵי הַקְּשִׁיבוּ אֵלָיו : וַכֹּאשֶׁר
 הָאָמִינוּ לְפִלְפּוֹס כִּי בִשְׂר לְמַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וְלִשֵּׁם
 13 יִשׁוּעַ הַמְּשִׁית נִבְפְּטוּוּ אַנְשִׁים וְנָשִׁים : וְשְׁמַעוֹן
 גַּם הוּא הָאָמִין וַיִּכְפָּטוּ וַיִּשָּׁב עִם פְּלפּוֹס וַיִּתְמָה
 בְּרֵאתוֹ אֶת־הָאֲתוֹת וְאֶת־הַמוֹפְתִים אֲשֶׁר נָהָיו :

ג' א נרחש
 או נטבלו
 ג' א וירחז
 או וישבל

14 וַיִּשְׁמְעוּ הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר
 בִּירוּשָׁלַם כִּי לָקַח שְׁמֶרוֹן אֶת־דָּבָר אֱלֹהִים
 טו וַיִּשְׁלְחוּ אֲלֵיהֶם אֶת־פֶּטֶר וְאֶת־יוֹחָנָן : וַיֵּרְדוּ
 16 וַיִּתְּפְּלוּ בְּעַדֵם לְקַחֲתָם אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ : כִּי
 לֹא נָפַל עַד־עַתָּה עַל־אִישׁ מֵהֶם אֶדְ נִבְפְּטוּוּ בְּשֵׁם
 17 אֲדֹנָי יִשׁוּעַ : וַיִּשִׁימוּ אֶת־יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ
 18 אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ : וַיִּבְרָא שְׁמַעוֹן כִּי נִתַּן רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ בְּחִשּׁוּמָת יְדֵי הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרַב לָהֶם
 19 כְּסָף : לֵאמֹר תָּנוּ גַם לִי אֶת־הַשְּׁלֵטוֹן הַזֶּה
 לְקַחַת אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר אֲשִׁים אֶת־יְדֵי עָלָיו אֶת־
 כ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטֶר כְּסָף אֲתָד
 לְאַבְרָהָם כִּי חִשְׁבַת בְּכֶסֶף וַקְּנֶה מִתּוֹ אֱלֹהִים :
 21 חֲלַק וְגִרָל אֵינְנוּ לָךְ בְּדָבָר הַזֶּה כִּי לֹא יֵשֶׁר
 לָבִבךְ

ח א לא

CAP. 8. פעלי המלאכים ח

- לְבָבְךָ בְּעֵינֵי אֱלֹהִים : לְכֹן שׁוּב מִרְעַתְךָ הַזֹּאת ²²
וְהִתְפַּלֵּל לְאֱלֹהִים אֹלֵי תִסְלַח לְךָ מִחֲשֶׁבֶת לִבְךָ :
כִּי אַתָּה רָאִיתִי בְּרֹאשׁ הַמִּדְבָּר וּבְמוֹסַר עֵשֶׂק : ²³
וַיַּעַן שְׁמֵעוֹן וַיֹּאמֶר הִתְפַּלְלוּ לְאֹדְנִי בְּעָדֵי לִבְרָא ²⁴
תָּבוֹא עָלַי אַחַת מֵהֵנָּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם : וַיַּעֲדוּ כֹה
וַיְדַבְּרוּ אֶת־דִּבְרֵי אֹדְנִי וַיֵּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיְבִשְׂרוּ
בְּבָבְרִים רַבִּים אֲשֶׁר לְשִׁמְרוֹן : פ
וַיְדַבֵּר מִלֶּאֶד אֹדְנִי אֶל פִּלְפּוֹס לֵאמֹר ²⁶
קוּם לְךָ הַגְּנֵבָה לְבוֹא מִירוּשָׁלַם עֲנֵתָה הַמְדַבֵּר :
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וְהִנֵּה אִישׁ פּוֹשׁ סָרִיס גְּבוּר לְקַנְדָקָה ²⁷
מִלֶּפֶת פּוֹשׁ אֲשֶׁר הָיָה עַל־כָּל־אוֹצְרֵה וְאֲשֶׁר
בָּא לִירוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת : וַיֵּשֶׁב וַיֵּשֶׁב בְּמַרְכָּבָתוֹ ²⁸
וַיִּקְרָא בְּסִפְרֵי יִשְׁעָהוּ הַגְּבִיָּא : וַיֹּאמֶר הָרוּחַ ²⁹
אֶל פִּלְפּוֹס נֶשׂ וְהִתְחַבֵּר אֶל הַמְרַכְבֵּה הַזֹּאת :
וַיִּדְרֹךְ אֵלָיו פִּלְפּוֹס וַיִּשְׁמַע כִּי הוּא קָרָא בְּסִפְרֵי ל
יִשְׁעָהוּ הַגְּבִיָּא וַיֹּאמֶר הִידְעָתָ אֶת־אֲשֶׁר קָרָאתָ :
וַיֹּאמֶר אֵיבָבְרָה אוֹכַל בְּלִתִּי יוֹרְנִי אִישׁ וַיִּשְׁאַר ³¹
לְפִלְפּוֹס לְעֹלוֹת וּלְשִׁבְתֵי אֲתוֹ : וְזֶה מְקוֹם ³²
תִּכְתּוֹב אֲשֶׁר קָרָא כִּשְׁה לְטַבַּח יוֹבֵל וּכְרַחֵל לִפְנֵי
גְּזִיָּה נְאֻלְמָרָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו : בְּעֵינָיו נִשְׂאָ ³³
מִשְׁפָּטוֹ וְאֶת־דִּוְרוֹ מִי וְשׁוֹחַח כִּי נִגְזְרוּ מֵאֶרֶץ
חִיּוֹ : וַיַּעַן הַסָּרִיס לְפִלְפּוֹס וַיֹּאמֶר נָא עַל־מִי ³⁴
הַגְּבִיָּא מְדַבֵּר אֶת־זֹאת הָעַל־נַפְשׁוֹ אִן עַל־אִישׁ
אַחֵר : וַיִּפְתַּח פִּלְפּוֹס אֶת־פִּיו וַיְחַל מִן־הַכְּתוּב לֵה
הַזֶּה וַיְבִשֶׁר לוֹ אֶת־יִשׁוּעַ : וַיִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ וַיָּבֹאוּ ³⁶
אֶל הַמַּיִם וַיֹּאמֶר הַסָּרִיס רְאֵה אֶת־הַמַּיִם מֵהֶ־
יְבִלְאֵנִי מֵהַבְּפִטוֹ : וַיֹּאמֶר פִּלְפּוֹס אִם־הֵאֱמַנְתָּ ³⁷
בְּכָל־לִבְבְּךָ לֵךְ הִיא וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֵאֱמַנְתִּי כִּי בֶן־
אֱלֹהִים הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁית : וַיֵּצֵא לְעַמֵּד ³⁸
הַמְרַכְבֵּה וַיִּרְדּוּ שְׁנֵיהֶם אֶל הַמַּיִם וּפִלְפּוֹס
וְהַסָּרִיס

39 וְהִסְרִים וַיִּבְפְּטוּ אֹתוֹ : וַיַּעֲלוּ מִן־הַמַּיִם וַיַּחֲטֹף רוּחַ אֲדֹנָי אֶת־פְּלֹפּוֹס וְלֹא רָאָה אֹתוֹ הַסְרִים מֵעוֹד וַיֵּלֶךְ שֹׁמֵחַ לְדֶרֶכּוֹ : וַיִּמְצֵא פְּלֹפּוֹס בְּאַשְׁדּוֹד וַיַּעֲבֵר בּוֹ וַיִּבְשֶׁר בְּכָל־הָעָרִים עַד־בָּאוּ אֶל־קֶסְרֵיָא :

א ט ועָדְנוּ נֶפֶחַ שְׂאוֹל גְּעָרָה וְרָצַח בְּתַלְמִידָי

2 אֲדֹנָי וַיָּבֵא אֶל הַכְּהֵן הַגָּדוֹל : וַיִּשְׂאֵל מֵאִתּוֹ

נ"א הכנסת
טז התפלה

אֲנֹרֹת לְדַמְשֶׁק אֶל־בְּתֵי־הַמִּזְבְּחִים אִם וַיִּמְצֵא

אֲחֵדִים כְּדָרָד הַזֶּה אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לְהִבְיֵאֵם

3 אֲסוּרִים יְרוּשְׁלָמָה : וַיִּסַּע וַיִּקְרַב אֶל־דַּמְשֶׁק

וְאוֹר מִן־הַשָּׁמַיִם הָאִיר פְּתָאֵם מִסְבִּיב לוֹ :

4 וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁמַע אֶת־קוֹל אֹמֵר אֵלָיו שְׂאוֹל

ה שְׂאוֹל לְמָה־תִּרְדָּפְנִי : וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה אֲדֹנָי

וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲנֹכִי יְשׁוּעַ אֲשֶׁר תִּרְדָּף קִשְׁרָה לָּהּ

6 לְכַעוּט בְּרַבְּנוֹת : וַיֹּאמֶר בְּרַעַד וּבַתְּמַהוֹן מַה־

תִּרְצָה אֲדֹנָי לַעֲשׂוֹתַי וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֵלָיו קוּם

וְלֶךְ הָעִירָה וַיֹּאמֶר אֵלָיֶךָ מַה־לָּךְ לַעֲשׂוֹת :

7 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָסְעוּ עִמּוֹ עָמְדוּ בְּאַלְמִים כְּשִׁמְעֵם

8 אֶת־הַקּוֹל וְאִישׁ לֹא רָאוּ : וַיִּקָּם שְׂאוֹל מִן־

הָאָרֶץ וַתִּפְקַחְנָה עֵינָיו וְלֹא רָאָה אֶת־אִישׁ וַיִּזְלַקְהוּ

9 בְּיָדָיו וַיִּבְיֵאֵהוּ אֶל־דַּמְשֶׁק : וַיְהִי שְׁלֹשֶׁת יָמִים

וַיְבֹלֵי רֵאוֹת וְלֹא אָכַל וְלֹא שָׁתָה : וַיְהִי תַלְמִיד

אֶחָד בְּדַמְשֶׁק וּשְׁמוֹ חֲנַנְיָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי

11 בְּמַרְאֵה חֲנַנְיָה וַיֹּאמֶר חֲנַנִּי אֲדֹנָי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲדֹנָי קוּם וְלֶךְ אֶל־הַרְחוֹב הַגָּקְרָא יֵשֶׁר וּבְקִשׁ

בְּבֵית יְהוּדָה אֶת־אִישׁ שְׂאוֹל שְׁמוֹ מַתְרִישִׁי כִּי

12 הֵנוּ מִתְּפֹלֵל : וַיֵּרָא בְּמַרְאֵה אֶת־אִישׁ וּשְׁמוֹ

13 חֲנַנְיָה כִּי נִישַׁם אֶת־יָדָיו עָלָיו לְחַבִּיט : וַיַּעַן

חֲנַנְיָה שְׁמַעְתָּי אֲדֹנָי מִרְבִּים עַל־הָאִישׁ הַזֶּה אֶת־

הָרָעָה הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְקְדוּשֵׁיךָ בִירוּשָׁלַם :

וְלֹ

פעלי המלאכים ט CAP. 9.

14 ולו שלטון משרי הכהנים לאסור את-כל-
 הקראים פה בשמך : ויאמר אלו אדני לד ט
 כי כלי מבחור הוא לי לשאת את-שמי לפני
 הגוים ומלכים ובני ישראל : והראיתי לו את-
 16 הדברים הרבים אשר עליו לענות למען שמי :
 ונלד חנניה ויבא אל-הבית ושם את-ידיו עליו
 ויאמר שאול אחי שלחני אדני ישוע הנראה
 אליה ברדף אשר באת בה להביטך ולהפלאך
 רוח הקדש : ויפלו פתאם מעיניו כקשקשים
 18 ויבט פתאם ויקם ויבטו : ויקח אכל ויתחזק
 19 ויהי שאול עם התלמידים אשר בדמשק ימים
 אחרים : ויקרא את-המשית פתאם בבת-
 21 המועדים כי בן-אלהים הוא : ויתמהו כל-
 השמעים ויאמרו הלא זה המאבד בירושלם
 את-הקראים בשם הזה וכא הנה להביא אתם
 אסורים אל ראשי הכהנים : ושאל חולד וחזק
 22 ויהם את-היהודים היושבים בדמשק ויזרה כי
 זה המשית : פ
 ואחרי מלאת ימים רבים נועצו היהודים
 23 להרגו : ויודע קשרם לשאול וישמרו את-
 24 השערים יום ולילה להרגו : ויקחו אתו התלמידים כה
 לילה וישלחו ויורידו בסל מעל החמה : ויבא
 26 שאול ורושלמה ויבא לדבוק בתלמידים ויראו
 ממנו כלם ולא האמינו כי תלמיד הוא :
 ויקחו בר-נבא ויביא אתו אל-המלאכים ויגד
 27 להם כי ראה את-אדני ברדף וכי דבר אלו
 וכי גלה בדמשק בשם ישוע : ויהי אתם
 28 בא ויוצא בירושלם : ויגלה בשם אדני ישוע
 29 וידבר ויגבת עם הללינקטים ויחשבו להרגו :
 וידעו האחים ויורידו לקסריא וישלחו אתו ל
 תרשישה

נ"א וירחץ
אז ויטבל

נ"א הכנסת
אז התפלה

81 תְּרַשְׁטָה : וַיְהִי שְׁלוֹם לַקְהָלוֹת בְּכָל־יְהוּדָה
וְגַלִּיל וְשַׁמְרוֹן וּבְהַבְּנוֹתָם וּבְלִבְתָּם בִּירְאֵת אֲדֹנָי
וּבְנִחָמַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ רָבוּ : פ

82 וַיְהִי בַעֲבֹר פֶּטֶר בְּפֹל וַיֵּרֵד אֶל הַקְּדוּשִׁים
83 הַיֹּשְׁבִים בְּלוּד : וַיִּמְצָא שָׁם אִישׁ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אִינִי

שָׁכַב עַל־מִשְׁכָּבוֹ שְׁמֹנֶה שָׁנִים וְהוּא מִזְעַד־^{נ"א נשול}
^{מכרים}

84 נְתַחִים : וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטֶר אִינִי יְרַפְּאֵךְ יִשְׁעֵךְ
לֵה הַמְּשִׁיחַ קוֹם הֲצַע לְךָ וַיִּקַּם פְּתָאִם : וַיֵּרְאוּ
אֹתוֹ כָּל־יְוֹשְׁבֵי לוּד וְשַׁרְוֹן וַיֵּשְׁבוּ אֶל־אֲדֹנָי :

86 וַתְּהִי בִּיפוּ פ

תִּלְמִדָת אַחַת וְשֵׁמָּה טְבִיתָא לֵאמֹר דְּרַפְּס
וַתִּמְלֵא פְעָלִים טוֹבִים וַחֲסָדִים אֲשֶׁר עֲשִׂתָּה :

87 וַיְהִי בַיָּמִים הַהֵם וַתִּחַלֶּה וַתִּמָּת וַתִּרְחַצְיֶנָּה
88 אַתָּה וַתְּשִׁימְנָה אַתָּה בַעֲלֶיהָ : וְלוּד קָרְבָּה

לְיָפוּ וַיִּשְׁמְעוּ הַתִּלְמִידִים כִּי פֶטֶר בָּהּ וַיִּשְׁלְחוּ
אֵלָיו שְׁנַיִם אַנְשִׁים וַיִּתְחַנְּנוּ לְבַלְתִּי עֲצוֹל מְבוֹא

89 אֵלֶיהֶם : וַיִּקַּם פֶּטֶר וַיֵּלֶךְ אַתָּם וּבָבֹאוּ הֵעֵלוּ
אֹתוֹ אֶל הָעֵלְיָה וַתַּעֲמִדְנָה עָלָיו כָּל־הָאֱלִמְנוֹת

בּוֹכִיּוֹת וּמִרְאוֹת אֶת־הַכְּתוּבֹת וְאֶת־הַמַּעֲשִׂיִּים
מֵאֲשֶׁר עֲשָׂתָה דְרַפְּס בְּהִיּוֹתָה עִמָּהֶן : וַיּוֹצֵא

פֶּטֶר אֶת־בָּלֶם חוֹצֵה וַיִּכְרַע וַיִּתְפַּלֵּל וַיִּפֹּן אֶל
הַגּוֹיָה וַיֹּאמֶר טְבִיתָא קוּמִי וַתִּפְקַח אֶת־עֵינֶיהָ

41 וַתִּרְאֵה פֶטֶר וַתֵּשֶׁב : וַיִּתֵּן לָהּ יָדוֹ וַיִּקַּם אַתָּה
וַיִּקְרָא אֶל הַקְּדוּשִׁים וְאֶל הָאֱלִמְנוֹת וַיַּעֲמִיד אַתָּה

42 תִּיָּה : וַיִּוָּדַע בְּכָל־יָפוּ וַיֵּאֱמִינוּ רַבִּים בְּאֲדֹנָי :

43 וַיְהִי וַיֵּשֶׁב יָמִים רַבִּים בִּיפוּ עִם שְׁמַעוֹן חוֹרֶשׁ
עוֹר :

א י וַיְהִי אִישׁ אֶחָד בְּקַסְרֵיָא וְשֵׁמוֹ קְרִינְיָאֵל שֶׁר
2 מֵאֵה לְחַבֵּל אַנְשֵׁי צְבָא הַגְּקָרָא אִטְלִינִי : חֲסִיד וַיֵּרָא

אֱלֹהִים עִם כָּל־בֵּיתוֹ וַחֲסָדִים רַבִּים עֲשָׂה לְעַם
וַיִּתְפַּלֵּל

פעלי המלאכים י CAP. 10.

ויתפלל תמיד לאלהים : וירא במראה הגלויה 8
 נ"א כשעה בערת תשיעת היום את-מלאך אלהים בא
 אליו ויאמר אליו קרניאל : ויבט בו וירא 4
 ויאמר מה אדני ויאמר אליו תפלוחיך וחסדיך
 עלו לזכרון לפני אלהים : ועתה שלח אנשים ה
 אל-יפו וקרא אל-שמעון הנקרא פטר : הוא 6
 לו עם שמעון הורש-עור וביתו על-שפת-הים
 ודבר אליך מה-לה לעשות : וילך המלאך 7
 אשר דבר אל-קרניאל ויקרא אל שני עבדי
 ביתו ואל איש צבא חסיד מן-היושבים עמו :
 ויגד להם את-כל וישלח אתם אל יפו : 8
 פ
 ויסעו ויקרבו 9
 אל-העיר ממחרת ויעל פטר על-הנגן להתפלל
 נ"א כשעה בערת הששית : וירעב מאד ויאבה למעום י
 ובהכינם נפלה עליו תרדמה : וירא את- 11
 השמים פתוחים וירד עליו כלי אחד פאטון
 גדול אסור בארבע קצותיו ומורך על-הארץ :
 ובו כל-חית-הארץ ההלכת על-ארבע וחיות 12
 השדה ורמש ועוף השמים : ויהי קול אליו 13
 קום פטר זבח ואכל : ויאמר פטר לא כן 14
 אדני כי לא אכלתי בקל-עת חל וטמא :
 ועוד שנית קול אליו את-אשר טהר אלהים אל 15
 תחלל : וזאת היתה שלש פעמים וישב הכלי 16
 וילקח אל השמים : ויפון פטר בגפשו על-מרה 17
 המראה הנה אשר ראה והנה האנשים הנשלחים
 מקרניאל בקשו לבית שמעון ויעמדו לפני
 הפתח : ויקראו וישאלו אם לו שמעון הנקרא 18
 פטר שמרה : ויחשב פטר על-המראה ויאמר 19
 אליו הרוח הנה שלשה אנשים מבקשים אתך :
 לכו קום ורד וילך אתם ואל תפון כי אנכי כ
 שלחתי

21 שְׁלַחְתִּי אִתָּם : וַיֵּרֶד פֶּטְרוֹ אֶל הָאֲנָשִׁים הַנְּשָׁלְחִים
 אֵלָיו מִקֶּרְנִיָּאל וַיֹּאמֶר הִנְנִי אֲשֶׁר בִּקְשַׁתֶּם עַל-מָה
 22 בָּאתֶם : וַיֹּאמְרוּ קֶרְנִיָּאל שֶׁר מָאָה אִישׁ צָדִיק
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים וַיְדוּעַ לְכָל-גּוֹי הַיְהוּדִים גִּזְרֵה
 מֵאֱלֹהִים עַל-פִּי הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ לִקְרֹא לָהּ אֶל-
 23 בֵּיתָהּ וְלִשְׁמוֹעַ דְּבָרִים מִמֶּנּוּ : וַיִּקְרָא אִתָּם
 בַּיְתָהּ לָלוֹן וַיֵּלֶךְ אִתָּם פֶּטְרוֹ מִמְּחֻרַת וּמִן-
 24 הָאֲחִים אֲשֶׁר בְּנִפּוֹ הִלְכוּ עִמּוֹ : וַיָּבֹאוּ אֶל
 קֶרְנִיָּא מִמְּחֻרַת וַיִּצְפֶּה לָהֶם קֶרְנִיָּאל וַיִּקְרָא אֶל
 כַּה קָרְבִּי וְדַבְּרוּ : וַיְהִי כִבּוֹד פֶּטְרוֹ וַיִּפְגַּע בּוֹ
 26 קֶרְנִיָּאל וַיִּפֹּל לְרַגְלָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיִּקָּם אִתּוֹ פֶּטְרוֹ
 27 לֵאמֹר קוּם גַּם אַנְכִי אָנוּשׁ : וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיָּבֹא
 28 וַיִּמְצָא רַבִּים הַנִּקְהָלִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יַדְעֶתֶם
 אֲשֶׁר אֵינְנֶה כַתּוּרָה לְאִישׁ יְהוּדִי לְהִתְחַבֵּר
 וְלִבּוֹא אֶל אִישׁ זָר וְאֱלֹהִים הִרְאָה לִי לִבְלַתִּי
 29 קְרֹא חַל וְטָמֵא לְאִישׁ : עַל-כֵּן בִּלְתִּי דַבֵּר עִלְיוֹ
 בְּאֵתִי בְּקֶרְאֶכֶם אֵלַי וְאֲשָׂאֵל עַל-דְּבַר מָה
 לִקְרֹאתֶם אֵלַי : וַיֹּאמֶר קֶרְנִיָּאל צִמְתִּי מִיּוֹם
 רִבִיעֵי עַד-הַעַת הַזֹּאת וְכָעַת הַתְּשִׁיעִית הַתְּפַלְלַתִּי
 בְּבֵיתִי וְהִגִּדָה עִמָּד לִפְנֵי אִישׁ בְּלִבוֹשׁ לָבָן :
 31 וַיֹּאמֶר נִשְׁמַע תְּפַלְתֶּךָ קֶרְנִיָּאל וַחֲסֻדֶיךָ לְזַכְרוֹן
 32 הַמָּה לִפְנֵי אֱלֹהִים : לָבָן שֶׁלַח אֶל-יָפוֹ וְקְרֹא
 אֶל שְׁמַעוֹן הַנִּקְרָא פֶּטְרוֹ וְהוּא לֹן בְּבֵית שְׁמַעוֹן
 חוֹרֶשׁ-עוֹר עַל שְׂפַת הַיָּם וַיָּבֹאוּ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם :
 33 וּפְתָאֵם שְׁלַחְתִּי אֲלֵיךָ וְהִטַּבְתָּ כִּי בָאתָ וְעַתָּה
 כְּלָנוּ פֹה לִפְנֵי אֱלֹהִים לִשְׁמוֹעַ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתָ
 מֵאֱלֹהִים : פ

נ"א השעה
 נ"ב ובשעה

34 וַיִּפְתַּח פֶּטְרוֹ אֶת-פִּיו וַיֹּאמֶר בְּאָמַת
 לֵה רְאוּתִי כִי לֹא גוֹשָׂא פָנִים אֱלֹהִים : וְהִנְרָא אִתּוֹ
 35 בְּכָל-גּוֹי וּפְעַל צְדָקוֹת וַיִּרְצֶה לוֹ : אֶת-הַדְּבָר
 אֲשֶׁר

פעלי המלאכים י יא CAP. 10. 11.

אשר שלח לבני ישראל מבשר שלום ביד
 ישוע המשיח הוא אדון כל : ידעתם את-הדבר ⁸⁷
 אשר היה בכל-יהודה ומגליל החל אחרי
 בפטיסמה אשר קרא יוחנן : וכי משח אלהים ³⁸
 את-ישוע הנצרי ברוח הקדש ובגבורה אשר הלך
 להטיב ולרפא את-כל-המשולים בשטן כי היה
 אלהים עמו : ואנחנו עדים על-כל-אשר עשה ³⁹
 בארץ היהודים ובירושלם אשר הרגו ותלו אתו
 על-העץ : אתו הקים אלהים ביום השלישי
 ואתו גלה : לא לכל-העם כי אם-לערים בחירי ⁴¹
 אלהים מקדם לנו אשר אכלנו ושתינו עמו
 אחרי קומו מן-המתים : ואתנו צנה לקרוא ⁴²
 לעם ולהעד כי הוא נגזר מאלהים לשופט
 החיים והמתים : ועליו העידו כל-הנביאים כי ⁴³
 כל-המאמין בו יקח סליחת חטאים בשמו :

פ
 ופטר עדנו ⁴⁴
 מדבר את-הדברים האלה ורוח הקדש נפל על-
 כל-השמעים את-הדבר : ויתמהו הנמלים מה
 המאמינים אשר באו עם פטר על-כי נשפך
 מתן רוח הקדש גם על-הגוים : כי שמעו אתם ⁴⁶
 מדברים בלשונות ומגדלים את-האלהים : אז ⁴⁷
 יענה פטר היוכל איש לכלא מים מהבפטז אלה <sup>נ"א סהרהח
נ"א סהטבל</sup>
 אשר לקחו את-רוח הקדש כמונו : ויצו אתם ⁴⁸
 להבפטז בשם אדני וישאלו אתו לשבת עמם
 ימים אחדים :

א
 וישמעו המלאכים והאחים אשר ביהודה יא
 כי גם הגוים לקחו את-דבר אלהים : ויעל ²
 פטר וירושלמה וינכחו עמו הנמלים : לאמר ³
 באת אל-האנשים הערלים ותאכל עמם :
 ויחל פטר וישם לפניהם באר היטב לאמר ⁴
 בעיר

ה בעיר גפו היותי נאחפלה נאראה מראה בתרדמה
 כלי אחד יורד באטון גדול מורד משמים
 6 בארבע קצותיו נבא אלי : ואבט בו ואבן
 נאראה היות הארץ ההלכות על-ארבע והיות
 7 השדה ורמש ועוף השמים : ואשמע קול
 8 אמר אלי קום פטר זבח ואכל : ואמר לא כן
 אדני כי כל-חל וטמא לא בא אל פי בכל-עת :
 9 וישע אתי הקול שגית מן-השמים את-אשר טהר
 י אלהים אל תחלל : ושלוש פעמים היתה זאת
 11 וישוב ועל הכל אל-השמים : והנה פתאם
 שלשה אנשים עמדים על-הבית אשר היותי שם
 12 שלוחים אלי מקסריא : ויאמר אלי הרוח
 ללכת אתם ולא אפונה וילכו אתי ששה אחים
 13 האלה ונבוא אל בית האיש : ויגד לנו כי
 ראה את-מלאך עמד בביתו ויאמר אליו שלח
 אנשים אל גפו וקרוא לשמעון הנקרא פטר :
 14 ודבר אליך את-הקברים אשר תנשע בם אתה
 טו וכל-ביתך : ואחל לדבר ויפל עליהם רוח
 16 הקדש באשר עלינו מראשית : ואזכר את-
 דבר אדני באמרו יוחנן בפטו במים ואתם
 17 תבפטו ברוח הקדש : ואם גתן להם אלהים
 את-המתן ההוא כאשר לנו המאמינים באדני
 ישוע המשיח ומי אני כי אוכל לכלא את-
 18 אלהים : וכשמעם את-אלה החשו ויכבדו את-
 אלהים לאמר וגם לגוים גתן אלהים תשובה
 לתיים :

ג' א' פטרוס
 יא כיפא

ג' א' יוחנן
 טב

פ

19 והנפוצים מן-הרדופה אשר היתה אחרי
 סטיפון הלכו עד-חובה וכפר ואנטיוך ולא
 כדברו דבר לאיש כי אם-ליהודים לבדם : ומקם
 היו אנשי כפר וקיר אשר באו אל אנטיוך
 לב

11

CAP. 11. 12. פעלי המלאכים יא יב

וידברו אל-הללינסטים ויבשרו את-אדני ישוע :
ותהי יד אדני עמם ומספר גדול האמין ושב אל 21
אדני : וישמע הדבר באוני הקהלה אשר 22
בירושלם עליהם וישלחו את-ברי-נבא לעבר
באנטיוך : ויבא וירא את-חן אלהים וישמח 23
ויתחנן אל-כלם לשבת עם אדני בלב נכון :
כי איש טוב היה וקלא רוח הקדש נאמונה 24
וינסף קהל רב לאדני : וילך ברי-נבא תרשישה כה
לבקש את-שאול : וימצא אתו ויביאהו אל 26
אנטיוך ויהי כי נקתלו עם הקהלה כלהשנה
וילמדו קהל רב ויקראו התלמידים מאלהים
קדסטינים באנטיוך בראשנה : פ

ובקמים ההם ירדו נביאים מירושלם 27
אנטיוכיה : ויקם אחד מהם ושמו אנב ויגד 28
על-פי-הרוח להיות רעב גדול בכל-התבל אשר
היה בימי קלודי הקיסר : ויתגדבו איש איש 29
מן-התלמידים לשלוח איש איש מהם פפי
משנת ידו למסעד לאחים היושבים ביהודה :
ויעשו כן וישלחו על-יד ברי-נבא ושאול אל-ל
הזקנים :

ובעת ההיא שלח הזרודוס המלך את-יב א
ידיו להרע לאנשים מן-הקהלה : ויחרג את- 2
יעקב אחי יוחנן בקרב : וירא פי ייטב בעיני 3
היהודים ויסף לתפוש גם את-פטר ויהיו ימי
המצות : ויאחו בו ויתן אתו במשמר ויסקר 4
אתו אל ארבעה טטרדי אנשי צבא לשמרו
ויאמר בלבבו להעלהו אל-העם אחרי הפסח :
וישמר פטר במשמר ותתפלל הקהלה בעדו ה
בחזקה אל-האלהים : ויהי כאשר יוציא אתו 6
הזרודוס בלילה החוא ישן פטר בין שני אנשי
צבא

צבא אסור בשתי שרשרות והשמרים לפני
1 הפתח שקרו את-המשמר : והנה מלאך אדני
עמד עליו ואור ננה בבית ניד את-פטר על-
2 ירכו ויקם אתו לאמר קום מהרה ושרשרותיו
8 נקלו מעל-ידי : ויאמר אליו המלאך חגור
אתך והנעל את-נעליך ויעש כן ויאמר אליו
9 הלבש את-מעילך עליך ולך אחרי : ויצא וילך
אחריו ולא ידע כי אמת היא אשר נהיתה ביד
10 המלאך כי חשב כי ראה מראה : וכאשר עברו
את-משמרת ראשנה ושנייה באו אל השער
הברזל לבוא הערה ופתח להם מנפש וילכו
ויצאו ברחוב אחד ויסר ממנו המלאך פתאם :
11 וידע פטר ויאמר עתה ידעתי באמת כי שלח
אדני את-מלאכו ויצילני מיד הורודוס ומכל-
12 שבר עם היהודים : וישכל ויבא אל בית
מרים אם יוחנן הנקרא מרק אשר נקחלו שם
13 רבים ויתפללו : וידפק פטר על-פתח השער
14 ותבא נערה לשמע ושמה רודה : ותדע את-
קול פטר ולא פתחה את-הפתח משמחה ותרץ
15 ותגד כי פטר עמד לפני הפתח : ויאמרו אליה
משגעת את ותאמר בחזקה כי כן הוא ויאמרו
16 מלאכו הוא : ופטר הלך ודפק ויפתחו ויראו
17 אתו ויתמהו : וינופף להם בידו להחשות ויגד
להם כי הוציא אתו אדני ממשמר ויאמר הגידו
את-אלה ליעקב ולאחים ויצא וילך אל מקום
18 אחר : ויהי בבקר ומהומה גדולה היתה בין
19 אנשי צבא מה היה לפטר : ויבקשהו הורודוס
ולא מצא אתו ויחקר את-השמרים ויצו להוציאם
למות וירד מיהודה אל קסריא וישב שם :

ב פ ויחר להורודוס
לב ב 112 על

CAP. 12. 13. פעלי המלאכים יב יג

על-צרים וצידונים נבאו אליו בלב אחד ונפתו
את-בלקטוס אשר על חדר המלך וישאלו
לשלום כי כלכלה ארצם מארץ המלך : וביום 21
האחד נלבש הזרודוס בלבוש מלכות וישב על-
מושב המשפט וידבר אליהם : ויקרא העם 22
קול אלהים הוא ולא קול איש : ויבהו מלאך 23
אדני פתאם יען כי לא נתן את-הכבוד לאלהים
ויאכלו אתו תולעים ויגוע : פ
ויגדל דבר אלהים וירבה : וישבו 24 כה
בר-נבא ושאל מירושלם כמלאתם את-העבודה
ויקחו אתם את-יוחנן הנקרא מרק :
ויהיו בקהלה אשר באנטיוך אנשים יג א
נביאים ומלמדים בר-נבא ושמעון הנקרא ניגר
ולוק מקיר ומנחם האמון עם הזרודוס טטררכוס
ושאול : בשרתם אלה לאדני ובצומם אמר 2
רוח הקדש הבדילו לי את-בר-נבא ואת-שאול
אל-הפעל לאשר קראתי אתם : ויצומו ויתפללו 3
וישימו את-ידיהם עליהם וישלחו אתם : והמה 4
כהשלחם על-יד רוח הקדש ירדו אל-סלוקיא
ומשם באו לכפר : ויהיו בשלמים ויגידו את-ה 5
דבר-אלהים בקתרימועדי-היהודים ויהי להם
יוחנן למשרת : ויעברו באי עד-פפוס וימצאו 6
מהגה אחד נביא שקר יהודי ושמו בר-ישוע :
אשר היה עם סרגי פאול הנצב איש נבון 7
ויקרא אל-בר-נבא ושאל ויבקש לשמע את-דבר
אלהים : ויעמד עליהם אלימס המהגה כי כן 8
נפתר שמו ויבקש להסיר את-הנצב מן האמונה :
ויבט בו שאול והוא פאול מלא רוח הקדש : 9
ויאמר מלא כל-מרמה ותך בן-השטן שונא כלי י
צדקה הלא תחזק מעקש את-דרכי אדני הישרים :
ועתה

11 ועתה הנה יד אדני עליך והיית ענר לא תראה
 את-השמש לעת ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה
 ויגד ניסב ויבקש אנשים אשר יאחזו בידו :
 12 וירא הנצב את-אשר נהיתה ויאמן ויתמה על-
 13 לקח אדני : וילך פאול ואשר אתו מפפוס
 ויבאו אל פרנא אשר לפמפליא ויסר מאתם
 14 יוחנן וישוב ירושלמה : וילכו מפרנא ויבאו
 אנטיוכה אשר לפיסדיא ויבאו ביום השבת אל
 15 בית-המועד וישבו : ואחרי קריאת התורה
 והנביאים שלחו אליהם משלי-בית-המועד
 לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר נחמה
 16 לעם דברו : וקם פאול וינוסף בידו ויאמר
 17 אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו : אלהי העם
 הנה ישראל בחר באבותינו וירם את-העם
 בגורם בארץ מצרים ויוציאם משם בזרוע רמה :
 18 וינישא להם פעת ארבעים שנה במדבר :
 19 ויורד שבעה גוים בארץ פגעו וינחילם את-
 כ ארצם : ואחרי כן פעת ארבע מאות וחמשים
 שנה נתן להם שופטים עד-שמואל הנביא :
 21 ומשם שאלו מלך נתן להם אלהים את-שאול
 22 בן-קיש איש ימיני ארבעים שנה : ויסר אתו
 ויקם את-דוד למלך להם ויעד ויאמר אליו
 מצאתי דוד בן-ישי איש פלבני אשר יעשה
 23 את-כל-רצוני : מזרעו הקים אלהים לישראל
 24 את-ישוע המושיע כדברו : ויוחנן קרא
 לבפטיסמת התשובה אל-כל-עם ישראל לפני
 כה באו : וככלות יוחנן את-מרוצתו אמר את-מי
 תחשבו כי אנכי אינני הוא והנה יבא אחרי
 26 קטנתי מהתיר את-נעלי רגלי : אנשים אחים
 בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם
 לכם

CAP. 18. פעלי המלאכים יג

לְכֶם נְשַׁלַּח דְּבַר הַתְּשׁוּעָה הַזֹּאת : וַיֵּשְׁבוּ 27
יְרוּשָׁלַם וּשְׂרֵיהֶם לֹא יָדְעוּ אֶת־וְאֶת־קְלוֹת
הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים בְּכָל־שַׁבָּת מְלֹאוּ בְּמִשְׁפָּטָם :
וּבְלִי מִצּוֹא מִשְׁפָּט מוֹת שְׂאֵלוּ מִפְּלִטוֹס לְהִרְגוּ : 28
וּבְקְלוֹת אֶת־כָּל־הַכְּתוּבִים אֵלָיו הוֹרִידָהוּ מִן־הַעֵץ 29
וַיִּשְׂמוּ אֹתוֹ בְּקִבְרֵי וְאֱלֹהִים הִקִּימוּ מִן־הַמֵּתִים : ל
וַיֵּרָא יָמִים רַבִּים אֶל־הָעֵלִים אֹתוֹ מִגְּלִיל יְרוּשָׁלַם 31
וְהִמָּה עֲדִים עָלָיו אֶל־הָעַם : נֶאֱבַחְנוּ מִבְּשָׂרִים 32
לְכֶם אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה לְאַבְתִּינּוּ : כִּי מֵלֹא 33
אֹתוֹ אֱלֹהִים לָנוּ לְבִנְיָהֶם בְּהִקִּימוֹ אֶת־יְשׁוּעָה
כַּכְּתוּב בְּמִזְמֹר שְׁגִי בְּנֵי אֶתָּה אָנֹכִי הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ :
וַיִּקָּם אֹתוֹ מִן־הַמֵּתִים לְכָל שׁוֹב עוֹד לִשְׁחַת וְכֹה 34
אָמַר כִּי אֲתֹן לְכֶם חֲסִדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים : וְעַל־לֵה
כֵּן אָמַר בְּמִזְמֹר אַחֵר לֹא תִתֵּן חֲסִדֶיךָ לְרֵאוֹת
שְׁחַת : כִּי כַּאֲשֶׁר שָׁרַת דָּוִד בְּדָרוֹ אֶת־רִצּוֹן 36
אֱלֹהִים יִשׁוּן וַיֹּאסֶף אֶל־אַבְתִּינּוּ וַיֵּרָא אֶת־
הַשְּׁחַת : וְאֹתוֹ אֲשֶׁר הִקִּים אֱלֹהִים לֹא רָאָה 37
שְׁחַת : לְכֹן דָּעוּ אַנְשִׁים אַחִים כִּי בּוֹ יִקְרָא לְכֶם 38
קְלִיחַת חֲטָאִים : וְבוֹ יִצְדַק כָּל אֲשֶׁר יֵאֱמִין 39
מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלֹתֶם לְצַדִּיק בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה : וְהִשְׁמְרוּ פְּוִיבָאוּ עֲלֵיכֶם אֶת־אֲשֶׁר נֹאמַר מִ
בְּנְבִיאִים : מֵאֲסִים תְּבִיטוּ וְהִתְמַהוּ וְשִׁנּוּ כִי 41
פָּעַל פָּעַלְתִּי בִּימֵיכֶם אֶת־הַפֶּעַל אֲשֶׁר לֹא תֵאֱמִינוּ
כִּי יִסְפַּר לְכֶם אִישׁ : פ

וַיֵּצְאוּ הַיְהוּדִים מִבֵּית־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתְחַנְּנוּ 42
הַגּוֹזִים כִּי נֹאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּשַׁבָּת אַחֵר : וַיֵּצְאוּ מִבֵּית־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּלְכוּ 43
יְהוּדִים רַבִּים וְגַרִים חֲסִידִים אַחֲרָיו כְּאוֹל וּבְר־
נִבְּאָ וַיִּפְתּוּ אֹתָם בְּדְבָרָם אֲלֵיהֶם לְשַׁבַּת בְּחֹן
אֱלֹהִים : פ

ובשבת

44 ובשבת אחר נקהל כמעט כל העיר
 מה לשמוע את דבר אלהים : ויראו היהודים את-
 הקהל וימלאו קנאה וידברו בגאמרים על-פי
 46 פאול וידברו גם ויגדפו : ויתאמצו פאול
 ובר-נבא ויאמרו דבר ידבר דבר אלהים לכם
 בראשנה ומעתה כי מאסתם אתו ושפטתם פי
 אינכם שוים לחיי עולמים הנה לגוים נפגה :
 47 כי כן צוה אתנו אדני נתתיך לאור גוים להיותך
 48 לישועה עד קצה הארץ : וישמעו הגוים וישמחו
 ויכבדו את דבר אדני וכל אשר הושמו לחיי
 49 עולמים האמינו : וישמע דבר אדני בכל הכפר :
 נוערו היהודים את הנשים החסידות והנכבדות
 ואת ראשי העיר ויערו דווקא אחרי פאול ובר-
 51 נבא ויגרשום מגבוליהם : וינערו גם את עפר
 52 רגליהם ויבאו אל איקני : וימלאו התלמידים
 שמחה ורוח הקדש :

א יד ויהי באיקני ויבאו שניהם אל בית-
 מועד היהודים וידברו עד כי האמין המון רב גם
 2 היהודים וינגים : ויערו היהודים אשר לא
 3 האמינו את נפשות הגוים להרע לאחים : וישבו
 ימים רבים לדבר באדני בקמיות אשר העיד
 על דבר חנו ויתן להיות אתורת ומופתים על-
 4 ידיהם : ויחלק המון העיר מחציתו היה עם
 ה היהודים ומחציתו עם המלאכים : וישטפו הגוים
 והיהודים עם שדיהם להרע להם ולסקלם :
 6 וידעו וינסו אל לוסטרא ודרבה ערי לוקאניות
 7 ואל כל הכפר : ויבשרו שמה : פ
 8 ובלוסטרא ישב איש אחד הלה ברנליו
 9 פסח מבטן אמו ולא הלך בקל-עת : והוא
 שמע את פאול מדבר ונבט בו וירא כי לו
 אמונה

CAP. 14. פעלי המלאכים יד

אמונה להרפא : ויאמר בקול גדול קום ושרי
על רגליך וירמד וילך : וירא הקהל את-אשר
עשה פאול וישאו את-קולם לאמר בלשון
לוקאנית ירדו עלינו האלהים בדמות אנשים :
12 ויקראו לבר-נבא צדק ולפאול כזבב על-היותו
מדבר הראש : ויביא כהן הצדק אשר לפני
עדם שגורים וכתרות אל הפתחים ויאבה לזבח
עם הקהל : וישמעו בר-נבא ופאול המלאכים
14 ויקרעו את-מעליהם וירצו אל-הקהל ויצעקו :
ויאמרו למד אנשים עשיתם את-אלה גם טו
אנחנו אנשים כמוכם ובשרנו לכם לשוב מן-
ההבלים האלה אל אל חי אשר עשה את-
השמים ואת-הארץ ואת-הים ואת-כל-אשר בם :
אשר הניח לכל-הגוים מדרות העברים ללכת
16 בדרכיהם : ואף-גם לא עוב נפשו בלי עדים
הטיב ונתן לנו מן-השמים ועת הפרי
17 וימלא את-לבבנו אכל ושמחה : וידברו את-
אלה ויחילו את-הקהל בקשי מזבח להם :
19 ויבאו אליהם פ
יהודים מאנטיוך ומאיקני ופתו את-הקהל
ויסקלו את-פאול ויוציאו אל-מחוץ לעיר
ויחשבו אתו למת : ויסבבו אתו התלמידים כ
ויקם ויבא אל-העיר וילך ממחרת עם בר-נבא
אל-הרבה : פ
ויבשרו העיר ההיא וילמדו את-אנשים
21 רבים וישבו אל-לוסטרא ואיקני ואנטיוך :
ויאמרו את-נפשות התלמידים ויקראו לשבת
22 באמונה ואשר בוא גבוא אל-מלכות האלהים
על-ידי צרות רבות : ויבחרו בקנים עליהם
23 בקל-קהלה ויתפללו בצומות וישמו אתם לפני
אדני

24 אֲדֹנָי אֲשֶׁר הָאֱמִינוּ בּוֹ : וַיַּעֲבְרוּ בְּפִיסְדֵיָא וַיָּבֹאוּ
 ה' אֶל־פִּמְפִּלִיָּא : וַיְדַבְּרוּ אֶת־הַדְּבָר בְּפִרְגָּה
 26 וַיֵּרְדוּ לְאֶתְלֵיָא : וַיָּבֹאוּ מִשָּׁם אֶל־אֲנַטִּיּוֹד וּמִשָּׁם
 נְתוּנִים הִמְרָה לַחַן אֱלֹהִים עַל־הַפְּעֵל אֲשֶׁר
 27 כָּלוּ : וַיָּבֹאוּ וַיִּקְהִילוּ אֶת־הַקְּהֵלָה וַיַּגִּידוּ אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם אֱלֹהִים וְאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־שַׁעַר
 28 הָאֱמוּנָה לַגּוֹיִם : וַיֵּשְׁבוּ שָׁם יָמִים רַבִּים עִם
 הַתְּלָמִידִים :

א טו

וַיֵּרְדוּ אֲנָשִׁים מִן־יְהוּדָה וַיִּלְמְדוּ אֶת־
 הָאֲחִים כִּי אִם־לֹא תִמְלוּ כַּדְּבַר מִשָּׁה לֹא תוּכְלוּ
 2 לְהוֹשִׁיעַ : וַתְּהִי רִיב וְתוֹכָחָה גְדוֹלָה בֵּין פָּאֹל
 וּבֶר־נֶבָא וּבִינֵיהֶם וַיִּבְחָרוּ אֶת־פָּאֹל וּבֶר־נֶבָא
 וְאֲנָשִׁים אֲחֵרִים מֵהֶם לְעֹלֹת אֶל־הַמְּלָאכִים
 3 וְהִזְקִימוּ יְרוּשָׁלַיִם עַל־הַבְּקָשָׁה הַזֹּאת : וַיִּשְׁלְחוּ
 מִן־הַקְּהֵלָה וַיַּעֲבְרוּ בַחֲבָה וּבְשִׁמְרוֹן וַיִּסְפְּרוּ אֶת־
 תְּשׁוּבַת הַגּוֹיִם וַיַּעֲשׂוּ שְׂמִיחָה גְדוֹלָה לְכָל־
 4 הָאֲחִים : וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקְבְּלוּ מִן־הַקְּהֵלָה
 וְהַמְּלָאכִים וּמִן־הַזְּקֵנִים וַיַּגִּידוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 ה' לָהֶם אֱלֹהִים : וַיִּקְמוּ אֲנָשִׁים מִתְּלָמִידֵי הַפְּרוּשִׁים ^{נ"א א סכת}
 הַמְּאֱמִינִים לֵאמֹר כִּי הַפֶּלַח יַמְלוּ וּלְצַדִּיק לְשִׁמְר
 תּוֹרַת מִשָּׁה :

פ

6 וַיִּקְהִלוּ הַמְּלָאכִים וְהַזְּקֵנִים לְרְאוֹת עַל־
 7 הַדְּבָר הַזֶּה : וַיִּתְנַפְּחוּ הַרְבֵּה מְאֹד וַיִּקָּם פֶּטְר
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים אֲחִים אַתֶּם יַדְעֶתֶם כִּי
 בָּחַר בָּנוּ אֱלֹהִים מִימֵי־קֶדֶם לְשִׁמוֹעַ הַגּוֹיִם אֶת־
 8 דְּבַר הַבְּשׂוּרָה מִפִּי וּלְהֶאֱמִין : וְאֱלֹהִים הִרְדַּע
 לְכַבּוֹת עֲנָה בָּם בְּתַת לָהֶם אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
 9 קְמוֹנוֹ : וְלֹא הִבְדִּיל בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיהֶם וַיִּשְׁתַּח אֶת־
 י. לְרַבָּם בְּאֱמוּנָה : וַעֲתָה לָמָּה תִּגְסּוּ אֶת־הָאֱלֹהִים
 לְשׁוֹם עוֹל עַל־צִאֲרוֹרֵי הַתְּלָמִידִים אֲשֶׁר לֹא יִקְלְנוּ
 לִשְׂאֵת

κ κ לג

CAP. 15. פעלי המלאכים טו

לשאת גם אבותינו גם אנחנו : ואנחנו 11
מאמינים כי נושע כמהם ברו אדני ישוע
הקמים : ויחשו כל-הקמון וישמעו את-בר-נבא 12
ואת-פאול מספרים את-הארות ואת-המופתים
הרבים אשר עשה אלהים בקרב הגוים על-
ידם : וכאשר החשו ענה ועקב לאמר אנשים 13
אחים שמעו אלי : שמעו ספר כי פקד אלהים 14
בראשנה לקחת עם לשמו מן-הגוים : ולזאת טו
ואתו דברי הנביאים פכתוב : אחרי-כן אשוב 16
ואבנה את-סבת הויד הנפלת ואבנה את-פרציה
ואקמה : למען תדרש שארית אנשים אחרי 17
יהוה וכל-הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם
יהוה עשה כל-אלה : מעולם נודעו כל-פעליו 18
לאלהים : על-כן שפטתי לבל נחרד את- 19
השבים מקרב הגוים לאלהים : אך לכתוב כ
אליהם לרחוק מטמאת אלילים ומזנות ומנחנקות
ומרם : פי מקדם יש למשה בכל-עיר הקראים 21
אתו בקראם בבתי-המועדים שבת בשבתו :

פ וייטב בעיני 22
המלאכים והזקנים וכל-הקהלה לשלח אנשים
בחורים מתוכם אל-אנטיוך עם פאול ובר-
נבא את-יהודה הנקרא בר-שבא ואת-סילא
ראשי האחים : ואת-אלה כתבו אליהם על- 23
ידיהם שלום סמלאכים והזקנים והאחים לאחים
הגוים באנטיוך ובארם ובקלוקיא : וענ-כי 24
שמענו כי אנשים היוצאים מאתנו הרגו אתכם
בדברים לענת את-נפשתיכם לאמר תמלו
ותשמרו את-התורה אשר לא צוינו אתם :
וייטב בעינינו בלב אחד לשלח לכם אנשים כה
בחורים עם-בר-נבא ופאול ודידינו : אנשים אשר 26
נתנו

נתנו את-נפשם על-שם ישוע המשיח אדננו :
 27 ונשלח את-יהודה ואת-סילא והקמה ונידו את-
 28 הדברים האלה פה אל פה : כי יטב לרות
 הקדש ולנו לבל שום עליכם משא גדול מבלעדי
 29 הצרכים האלה : לרחוק מאיליים ומדם ומנתקות
 ומזנות ובהשמרכם מאלה תטיבו שלום לכם :
 ל וישלחו ויבאו אל אנטיוך ונקהילו את-הקמון
 31 ויתנו להם את-האגרת : ויקראו וישמחו על-
 32 הנקמה : וינחמו יהודה וסילא והנביאים את-
 33 האחים בדברים רבים ויחזקו אתם : וישבו
 שם לעת וישלחו בשלום מן-האחים אל-
 34 המלאכים : ויישב בעיני סילא לשבת שמה :
 לה וישבו פאול ובר-נבא באנטיוך וילמדו ויבשרו
 עם אחרים רבים את-דבר אדני : פ
 36 ואחרי ימים אחדים אמר פאול אל-
 בר-נבא נשובה ונראה את-אחינו וכל-עיר ועיר
 אשר הגדנו בה את-דבר אדני מה-היה להם :
 37 וייעץ בר נבא לקחת עמו ארתיוחנן הנקרא
 38 מרק : ולא יטב בעיני פאול לקחת את-הסר
 39 מהם בפמפליא ולא הלך עמם אל-הפעל : ותתי
 קצפה ביניהם עד כי נפרדו איש מאחיו ונקח בר-
 מ נבא את-מרק ויבא לפרה : ויבחר פאול בסילא
 41 וילך בהנחן מן האחים לחן האלהים : ויעבר
 בארם ובקליקיא לתוך את-הקהלות :
 א יו ויבא אל-דרבה ולוקסרוא והנה שם
 תלמיד אחד ושמו טמותי בן-אשרה היהודית
 2 המאמנת ואביו יוני : הנודע באחים אשר
 3 בלוקסרוא ובאיקני : ויאבה פאול לצאת עמו
 ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר היו
 במקומות האלה כי כלם ידעו כי אביו יוני :
 לנ כ Кк 2 ויעברו

פעלי המלאכים יו CAP. 16.

ויעברו בערים ויתנו להם לשמר את-החקים⁴
את-אשר צוו על-ידי המלאכים והזקנים אשר
בירושלם : ותתחזקנה הנקהלות באמונה הלכות ה
ולבות במקפר יום יום : ויעברו בפרונוי⁶
ובכפר גלט ויכלא אתם רוח הקדש מדבר את-
הדבר באסוי⁷ : ויבאו אל-מוסיא ונוסו ללכת
לביתונוי⁸ ולא הגיח להם הרוח : ויעברו
במוסיא וירדו אל-טרואה : וירא מראה אל-⁹
פאול לילה ויעמד איש ממקדוניי ויתחנן אליו
לאמר עבר אל מקדוניי לעזר לנו : וכראתו י
את-המראה בקשנו פתאם לבוא אל מקדוניי
במבטח לבנו כי קראנו אדני לבשר להם : ונבא¹¹
מטרואה נגלך במרוץ ישר אל-סמטרקיא ולמחר
אל-נאפולי : ומשם לפילפי העיר הראשנה¹²
מקצה מקדוניי והמה תושבים ונשב בעיר הזאת
ימים אחדים : ונצא ביום השבת מן-העיר¹³
חוצה אל-יד-הנהר אשר התפללו שם ונשב
ונדבר אל-הנשים הנקהלות : פ
ואשה אחת ושמה לודי¹⁴ מכרת
ארנמן מעיר תואתרא וראת אלהים שמעת
ויפתח אדני את-לבה להקשיב אל-הנאמרים מפני
פאול : ותבטו היא וביתה ותתחנן לאמר טו
אם תשפטו אתי לנאמרה באדני באו לביתי
ושבו שם ותפצר בנו : פ
ויהי בלבתנו להתפלל פגעה בנו¹⁶
נערה אחת אחות רוח אוב אשר עשתה רכוש
רב לאדניה בהתנבאה : ותלך אחרי פאול¹⁷
ואחרינו ותצעק לאמר האנשים האלה עבדי אל
עליון המה המגידים לנו את-דרך התשועה :
ותעש את-זאת ימים רבים ויתעצב פאול וינן¹⁸
ויאמר

פ"א יתרוץ
או ותטבל

ויאמר אל הרוח אנכי מצוה בשם ישוע המשיח
לצאת ממנה ויצא בעת ההיא :

נ"א בשעה

19 ויראו אדניה פ

כי יצאה תחלת רכושם ונתפשו את-פאול ואת-
סילא ומשכו אתם אל-השוק אל-המשלים :
כ וביאו אתם לפני השרים לאמר האנשים היהודים
21 האלה מרגיזים את-ערנו : ויגידו דרכים אשר
לא לנו לקחתם ולשמרם כי רומים אנחנו :
22 ונקם עליהם הקהל ויקרעו השרים את-מעליהם
23 ויצוו ליסר בשוטים : ויכו אתם מאד וישליכום
אל-המשמר ויצוו את-השמר לשמרם לבטח :
24 והוא בקחתו את-המצוה בזאת השליכם במשמר
הפנימי ויתן את-רגליהם בעץ :

ה ויתפלל פאול וסילא בתצת הלילה
26 ויזמרו לאלהים וישמעו אתם האסורים : ופתאם
היה רעש גדול וינע את-יסדות המשמר ויפתחו
כל-הפתחים פתאם ותרפינה מוסרות בלם :
27 וייקץ השמר משנתו וירא את-פתחי המשמר
נפתחים וירק את-חרבו ויבא להרג את-נפשו
28 בחשבו כי ברחו האסורים : ויקרא פאול
בקול גדול לאמר אל תרע לנפשך כי כלנו
29 בזה : וישאל לגר ויבא ביה וירעד ויפל לפני
ל פאול וסילא : ויולך אתם חוצה ויאמר אדני
31 מה-לי לעשות להושע : ויאמרו האמן בישוע
32 המשיח אדני ותושע אתה וביחד : וידברו
את-דבר אדני אליו ואל-כל-אשר בביתו :

33 ויקחם בעת ההיא בלילה וירחץ את-נגעיהם נ"א בשעה

34 ויבפטו הוא וכל-אשר לו פתאם : ויביאם אל
ביתו וישם שלחן לפניהם ויגל בהאמינו באלהים
לה עם כל-ביתו : ויהי בבקר וישלחו השרים
את

CAP. 16. 17. פערי המלאכים יו יז

את המוסרים לאמר שלח את האנשים האלה :
36 ויגד השמר את הדברים האלה לפאול כי שלחו
השרים לשלחכם ועתה צאו ולכו בשלום :
37 ויאמר אליהם פאול הפנו בגלוי בלי משפט את-
אנשים רומים והשליכו אתנו אל המשמר ועתה
יוציאונו בסתר לא בן המרה ובאו ויוליכו אתנו
38 חוצה : ויגידו המוסרים את הדברים האלה
אל השרים וישמעו כי רומים הם וייראו : ויבאו
39 ויתחננו להם ויוציאם וישאלו מהם לצאת מן-
העיר : ויצאו מן המשמר ויבאו אל לודיא ויראו מ
את האחים וינחמו אתם וילכו :

א ויעברו באמפלי ובאפלוני ויבאו ין א
לתסלוניקא ותהי שם בית מועד היהודים : ויבא
2 אליהם פאול בדרך וידבר אליהם מן הכתובים
בשלשת ימי השבת : ויפתח וישם לפניהם
3 כי ענות יענה המשיח ולקום מן המתים וכי הוא
ישוע המשיח אשר הנבתי לכם : ומהם האמינו
4 וינדבדקו בפאול ובסילא ומן היוונים החסידים
המון רב ומראשי הנשים לא מעטות : וינקאוה
היהודים אשר לא האמינו וינקחו את אנשים
רשעים רקים ויקהילו קהל ויהמו את העיר
5 ונקמו על בית יסון ויבקשו להביאם אל העם :
6 ולא מצאו אתם וימשכו את יסון ואת אנשים
אחים אל השפטים ויקראו כי אלה אשר הפכו
7 את התבל באו גם הלם : ויקבלם יסון וכל
אלה ממרים את חקי קיסר לאמר כי יש מלך
אחר ישוע : ונרצו את הקהל ואת השפטים
8 בשמעם את אלה : וכאשר לקחו את הערבון
9 מן יסון ומן אחרים שלחו אתם : פ
וישלחו האחים את פאול ואת סילא
בתאם

פתאם לילה אל-בירוואה ויבאו וילכו אל בית-
 11 מועד היהודים : ואלה גדולים מאנשי תסלוניקא
 ויקחו את-הדבר בכל-לב ויחקרו את-הכתובים
 12 יום יום אם פנים אלה : ויאמינו רבים מהם
 ומן-הנשים הנכבדות הללניסטות ומן אנשים לא
 13 מעטים : וידעו היהודים מתסלוניקא כי הנד
 דבר אלהים גם בבירוואה על-פי פאול ויבאו גם
 14 שמה וינועו את-הקהל : וישלחו האחים את-
 פאול פתאם ללכת עד-היום וישבו שם סילא
 טו וטמותי : ומשלחו פאול הביאהו עד אתון
 ויצו על-סילא ועל-טמותי לבוא אליו מהרה
 וילכו :

פ

16 ויחל להם פאול באתון ותבהל בו
 רוחו כראתו כי העיר עבדת אלילים היא :
 17 וידבר עם היהודים ועם יראי-אלהים בבית-
 המועד ועם-כל-אשר קרהו יום יום בשוק :
 18 וידברו אתו אנשים חכמים מאפיקורדים
 ומאסטאיקים ומהם אמרו מה-יאמר עגור מצפצף
 זה נאחרים אמרו וראה כי הוא מגיד אלהים
 אחרים כי את-ישוע ואת-ההתקומה מבשר
 19 אליהם : ויקחו אתו ויביאהו אל אראפני לאמר
 הנוכל לדעת מה הלקח החדש הזה הנאמר
 כ על-פיד : פי דברים זרים אתה מביא לאזנינו
 21 לכן נדע מה-יהיו אלה : וכל-אנשי אתון ונדים
 התושבים לא כלו את-העת כי אם-לדבר או
 22 לשמוע דבר חדש : ויעמד פאול בתוך אראפני
 ויאמר אנשי אתון בכל-הדברים ראיתי כי יראי
 23 שדים אתם : כי בעברי ובראתי חסידכם מצאתי
 מזבח אשר נכתב עליו לאל לא נודע לכן לא אשר
 השתחוויתם לו בשגגה אתו אני מגיד לכם :
 האלהים

CAP. 17. 18. פערי המלאכים יז יח

האלהים אשר עשה את הארץ וכל אשר בה ²⁴
אדון שמים וארץ לא ישכן בהכלות מעשי
ימים : ולא בידי אנשים יעבד פאשר-אם חסר כה
מאומה כי הוא נתן חיים ונשמה וכל-דבר לכל :
ואת-כל-גווי האנשים עשה מדם אחד לשכון ²⁶
על-פני כל-הארץ ויגור את-העמים טרם נגבלו
ואת-גבולי מושבם : לבקש את-אדני אולי ²⁷
ימששו אתו וימצאהו אף גם איננו רחוק מבלנו :
כי בו אנחנו חיים ונעים והזים פאשר אמרו גם ²⁸
אנשים ממשרריכם כי גם אנחנו ממולדתו :
ובהיתנו מלדת אלהים לא לנו לחשב כי נדמה ²⁹
אלהים לנהב או לכסף או לאבן פסילי חשב
ומחשבת אדם : ואלהים התעלם משגנה בעתות ל
האלה ועמה הוא מגיד לכל-אנשים בכל-מקום
לשוב : עליכן ועד את-היום אשר ישפט בו ³¹
את-התבל בצדקה על-יד האיש אשר בחר
בו לכל הבטיח בהקימו אתו מן-המתים :
וכשמעם תקומת המתים אלה שחקו בו ואלה ³²
אמרו נשמעך עוד על-זאת : וילד פאול מתוכם : ³³
³⁴ וידבקו בו אנשים פ

אחדים ונאמינו ובהם דיניטי שופט אראפני ואשה
וישמה דמרי ואחרים עמהם :

ואחר-כן יצא פאול מאתן ונבא יח א
אל-קרנת : וימצא את-יהודי אחד ושמו אקולא ²
מעם פנטי אשר בא מקרב מאיטליא עם
פריסקלא אשתו כי צנה קלודי את-כל-היהודים
לצאת מרום ונבא אליהם : וכי-בן-מלאכתם ³
היה ישב עמהם ויפעל ומלאכתם עשי-אהלים :
וידבר בבית-המועד שבת בשבתו ויפתה את- ⁴
היהודים ואת-היוונים : ונבא סילא וטמותיה
ממקדוניה

ממקדוניה ותצלח הרוח על-פאול ונעד ליהודים

6 על-ישוע המשיח : ויהיו עליו ונגדפו וינעד

את-בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם נקי

7 אנכי מעתה אלך אל-הגוים : ונעבר משם

8 ונבא אל-בית איש אחד ושמו יוסטי ירא אלהים :^{נ"א ירהז}

8 וביתו קרוב לבית-המועד : ויאמן קרספי משל-

בית-המועד באדני עם כל-ביתו וקרנתים רבים

9 כשמעם האמינו ויבפוטו : פ

9 וידבר אדני אל פאול במראה לילה

10 אל תירא אך דבר ואל תחשה : כי אנכי עמך

11 ואיש לא יהיה עליך להרע לה כי עם רב לי

11 בעיר הזאת : וישב שם שנה אחת ויששה חדשים

12 וילמד בס את-דבר אלהים : פ

12 ונליא היה נצב באפוא ויקמו היהודים

13 בלב אחד על-פאול ויביאהו אל-מושב המשפט :

14 לאמר זה מפתה את-האנשים לירא את-האלהים

14 באשר לא בתורה : וכאשר ופתח פאול את-

פיו ויאמר נליא אל-היהודים אם דבר עשק יהיה

או מרמה דעה בתבונה אשא אתכם היהודים :

15 טוואם שאלת הדבר ושמות ותורתכם ראו לכם

16 17 כי לא על דברים פאלה אני אברה לשפט :

16 17 ויגרשם ממושב המשפט : ויאחזו כל-היונים

בסקתיני משל-בית-המועד ויפיהו לפני מושב

18 המשפט ולא שמר גליא את-אחד מאלה :

18 וישב שם פאול עוד ימים רבים וינשק לאחים

19 ויבא אל ארם ופריסקלא ואקולא עמו וינלח

19 את-ראשו בקנפראת פי נדר נדר : ויבא אל

אפס ויעובם שמה והוא בא אל-בית-המועד

20 כוידבר אל-היהודים : וישאלו אתו לשבת

21 עמהם עוד ולא רצה : וינשקם לאמר עלי

פעלי המלאכים יה יט CAP. 18. 19.

מאד לחוג את-החג הבא בירושלם ואשוב אליכם
 עוד ברצון אלהים ויצא מאפס : ויבא אל²²
 קסריא ונעל וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוד:
 וישב שם לעת וילך ויעבר בארץ גלט ופרוניא²³
 מקום למקום ויחזק את-כל-התלמידים : פ
 ויבא יהודי אחד אל אפס ושמו אפלא²⁴
 מעם אלכסנדריא איש יודע דברים וגבור
 בכתובים : וילמד בדרך אדני ויקנא ברוח כח
 וידבר וילמד היטב לאשר לאדני ולא ידע כי
 אמ-את-בפטסמת יוחנן : ויחל לדבר בכתיו²⁶
 המועדים בקוממיות וישמעו אתו אקולא
 ופריסקלא ויקחהו ושימו לפניו את-דרך אלהים
 היטב היטב : ויאבה ללכת אל אפלא וכתבו²⁷
 האחים אל התלמידים ויפצרו בם לקבלהו ויבא
 ויעזר מאד את-המאמינים על-ידי חן : כי הזכית²⁸
 את-היהודים מאד בגלוי ויורה מן-הכתובים כי
 ישוע הוא המשיח :

נ"א רחיצת
כ"א טבלה

ויהי בהיות אפלא בקרנת זפאול יט א
 בעברו בקצות עליות בא אל אפס וימצא
 תלמידים אחדים : ויאמר אליהם האם לקחתם²
 את-רוח הקדש אחרי האמנתם ויאמרו אליו
 לא שמענו כי יש רוח הקדש : ויאמר אליהם³
 ולמה נבפסזתם ויאמרו לבפטסמת יוחנן :
 ויאמר פאול בבפטסמת התשובה בפסז יוחנן⁴
 לאמר אל העם להאמין באשר יבא אחרי וזה
 בישוע המשיח : וישמעו ויבפסזו בשם ישועה
 אדני : וישם פאול את-ידיו עליהם וירד⁶
 עליהם רוח הקדש וידברו בלשונות ויתנבאו :
 ויהיו כל-האנשים בשנים עשר : ויבא אל-^{7 8}
 בית-המועד וידבר בקוממיות בשלשת חדשים
 מוכיח

9 מוכיח ומפתח לאשר למלכות אלהים : ויכבדו
 רבים ולא האמינו ונקללו את-הדרך הנה לפני
 הקמון ונסר מהם ויגדל את-התלמידים וידבר יום
 יום בבית-איש ושמו טורני : וזאת היתה כמו
 שנתים עד-כי שמעו כל-יושבי אסגיא גם יהודים
 11 גם יונים את-דבר ישוע אדני : ויעש אלהים
 12 גבורות גדלות על-ידי פאול : עד-כי הביאו
 את-המטפחות ואת-החגרות מערו אל החלים
 ותחלאיהם סרו ויצאו מהם רוחות טמאים :
 13 וינסו אנשים פ
 יהודים סוכבים משביעים לקרוא את-שם ישוע
 אדני לאחיו רוחות רעות לאמר השבענו אתכם
 14 בישוע אשר קרא אתו פאול : ויהיו שבעה
 בני סגוא היהודי ראש הפהגים אשר עשו בן :
 טוותען רוח רעה ותאמר את-ישוע ידעתי ואת-
 16 פאול הכרתי ומי אתם : וירקד עליהם האיש אשר
 בו רוח רעה ויוכל להם ויחזק בם וינסו מן-הפיות
 17 שהוא ערומים ופצועים : ויודע זה לכל היהודים
 והיונים אשר באפס ותפל וראה על-כלם ויגדל
 18 שם ישוע אדני : ויבאו רבים מן-המאמינים
 19 ויחידו ויגידו את-מעשיהם : ויביאו עשי
 כשפים רבים את-ספריהם וישרפו אתם לעין כל
 ויחשבו את-מחירם וימצאו כסף חמשה רבבות :
 21 כ וככה רבה ונגר דבר אדני בגבורה : ואחרי
 כלות אלה באשר עבר במקדוניה ובאפגיא ופאול
 הושם ברות לעלות ירושלמה לאמר אחרי היותי
 22 שמה ראו גם אראה את-רום : וישלח שנים
 ממשרתי את-טמותי ואת-ארסתי אל-מקדוניה
 23 והוא יושב באסגיא לער : ותהי בעת ההיא
 24 מהומה לא קטנה על הדרך הנה : כי איש
 אחד

CAP. 19. פעלי המלאכים יט

אחד ושמו דמטרי צרף אשר עשה היכלו כסף
לארטמת ואשר עשה רכוש לא קטן לחרשים :
הקהיל את-הפעלים כמוהם ויאמר אנשים כה
ידעתם כי במעשה הנה ימצא לנו : וראיתם ²⁶
ושמעתם כי לא באפס לבד פתרה פאול והסיר
קהל רב לאמר כי לא מעשי ידים האלה אלהים
כי גם בכל-אסיה : ולא את-החלק הנה לבדו ²⁷
מספן לנו להיות לבונו כי גם היכל ארטמת הגדולה
כאון יחשב ואת-תפארתה אשר נרא אתה כל-
אסיה והתבל אבה להוריד : וישמעו וימלאו ²⁸
המה ויקראו לאמר גדולה ארטמת האפסים :
ותמלא כל-העיר מהומה ויחטפו את-נאי ואת- ²⁹
אריסתרבי מקדונים אורחות פאול וישטפו בלב
אחד אל-הבמה : ויאבה פאול לבוא אל העם ל
ולא הניחו לו התלמידים : ומגשיאי אסיה רעו ³¹
פאול שלחו אליו להתחנן לו לבל ישא את-
לבו לבוא אל הבמה : אלה צעקו בכה ואלה ³²
בכה כי היתה מהומה בעדה ורבים לא ידעו
על-מה נקהלו : ויעלו את-אלכסנדר מתוך ³³
הקהל כי דחו אתו היהודים וינופף אלכסנדר
את-ידו מבקש לדבר לפני העם : וידעו כי הוא ³⁴
יהודי ויהי קול אחד לכל קראים פשני עתים ^{ג'א שעות}
גדולה ארטמת האפסים : ויהס השוטר את-לה
הקהל ויאמר אנשי אפס מי האיש אשר לא ידע
כי עיר האפסים נתונה נתונה לארטמת האלהה
הגדולה אשר נפלה מצדק : וכאשר לא יוכל ³⁶
לדבר באלה הס לבם ולא לעשות דבר אץ : כי ³⁷
הבאתם את-האנשים האלה אשר לא בזו את-
ההיכל ולא נדפו את-אלהתכם : ואם לדמטרי ³⁸
ולחרשים אשר עמו דבר על-איש הנה השערים
והנה

39 ויהנה נצבים וקראו איש על רעהו : ואם דבר
מ אחר תבקשו וחרץ בקהל צדק : כי נסכנו להקרא
אל-המשפט על מהומת היום הנה ואין דבר
41 לתת חשבון על העדרה הזאת : וידבר כן
וישלח את-הקהל :

א כ ותחדל המהומה ויקרא פאול אל התלמידים
2 וינשקם ויצא ללכת אל מקדוניא : ויעבר בקצות
3 ההנה ויחנקם בדבר רב ויבא אל הללא : וישב
שם שלשה חדשים ויארבו לו היהודים פבאו
4 לארם ויחשב לשוב אל מקדוניא : וילך אתו עד
אסניא ספטרי הבריאי ואריסטרכי וסקנדי מן
תסלונקיס ונאי מדרבא וטמותי וטוכי וטרפין
ה מן אסניס : ויקדמו אלה ויקוו לנו בטראח :

6 וילך מפלפי פ

אחרי ימי המצות ונבא אליהם אל טראח בתמשה
7 ימים וישב שם שבועה ימים : ויקהלו התלמידים
באחד לשבת לפרוס לחם וידבר אליהם פאול
נכון ללכת למחר הולך ומדבר עד חצת הלילה :
8 ויהיו לפידים רבים בעליה אשר נקהלו שמה :
9 וישב נער אחד ושמו אוטפי בחלון ותפל עליו
תרדמה ובהאריך פאול לדבר ובגפול עליו תרדמה
י נפל משלישים למטה וינשא מת : וירד פאול
ויפל עליו ויחבקהו ויאמר אל תבהלו כי נפש
11 בו : ויעל ויפרס לחם ויטעם וידבר עוד עד
12 השחר וילך : ויביאו את-הנער חי וינחמו מאד :
13 ונקדם לרדת אל האגיה ונבוא אל אסוס ושמח
השבנו לקמת את-פאול כי כן צנה והוא הלך
14 ברגליו : ויפגע בנו באסוס ונקה אתו ונבא אל
טו מיטולן : וילך משם ונבוא ממחרת ממול לכיוס
ולמחרתו קרבנו לסמוס וישב בטרוגליס ונבוא
למחרתו

פעלי המלאכים כ. CAP. 20.

למחרתו למילטי : וישם פאול את-לבו לבוא 16
אל אפס כי לא אבה לכלות העת באסיה כי
מהר להיות בירושלם ביום השבעות אם יוכל
לו :

פ
וישלח ממילטי אפסרה ויקרא אל זקני 17
הקהלה : ויבאו אליו ויאמר אליהם ידעתם את- 18
אשר היותי עמכם בכל-עת מיום ראשון לבאי אל
אסיה : עבדתי את-אדני בכל-ענוה ובדמעות 19
רבות ומסות אשר קרוני מארבי היהודים : ואשר כ
לא כחדתי מהגד לכם כל-טוב ומלמד אתכם
בגלוי ומבית לבית : העדתי גם ליהודים וגם 21
ליונים את-התשובה לאלהים ואת-האמונה אשר
בישוע המשיח אדגנו : ועתה הנני הלך אסור 22
ברוח לירושלם בלי דעת את-אשר יקרה לי
שמה : בלעדי עדות רוח הקדש עלי בכל-עיר 23
כי מסרות וצרות מקות לי : וכל-אלה אינם 24
שנים לי ואת-נפשי לא יקרתי לי למען אכלה
את-מרצתי בשמחה ואת-הפנה אשר לקחתי
מישוע אדני להעד על בשורת חן אלהים : ועתה כה
הגה ידעתי כי בלכם אשר הלכתי בקרבכם
לקרוא את-מלכות האלהים לא תראו פני עוד :
לכן העדתי בכם היום כי נקי אנכי מדם כל : 26
כי לא חשכתי מהגד לכם את-כל-עצת אלהים : 27
לכן השמרו פ

לנפשכם ולכל-הצאן אשר שם אתכם רוח הקדש
לקדים עליה לרעות את-קהלת האלהים אשר
קנה בדמו : כי את-זאת ידעתי כי יבואו זאבים 29
רעים בכם אחרי לבתי אשר לא יחסו על-הצאן :
ומכם יקמו אנשים מדברים תהפוכות להפריד ל
אחריהם התלמידים : על-כן שקדו וזכרו כי זה 31
שלש

שֶׁלֶשׁ שָׁנִים לֹא חִדַּלְתִּי מִיִּסֵּר כָּל־אִישׁ יוֹמָם
 32 וְלַיְלָה בְּדַמְעוֹת : וְעַתָּה אֲחִי אֲשִׁימְכֶם לִפְנֵי
 אֱלֹהִים וְדַבֵּר חֲנוּ הַיָּכֹל לְבִנְתְּכֶם וְלַתֵּת לָכֶם נְחִלָּה
 33 בְּקִרְבֵּי כָּל־הַקְּדוּשִׁים : לֹא הִתְאַוִּיתִי כֶסֶף וְזָהָב
 34 וְלִבְּוֹשׁ מְאִישׁ : וְאַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי שָׂרְתוּ הַיָּדַיִם
 לִּי הָאֵלֶּה לְמַחְסְרִי וְלֹאֲשֶׁר הָיוּ עִמָּדִי : אֶת־כָּל
 הַזֵּרֵתִי אֶתְכֶם לְמַעַן תִּחְזְקוּ אֶת־הַחֹלִים בְּעִמְלָה
 כְּזֶה וְלִזְכוֹר אֶת־דְּבָרֵי יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי בְּאִמְרוֹ אֲשֶׁר־
 הִגִּידְתֶּן מִן־הַנּוֹשֵׂא :

פ

36 וְכַאֲשֶׁר דִּבֶּר אֶת־אֵלֶּה כִּרְעָה נִתְפַּלֵּל עִם
 37 כָּלֶם : וַיִּבְכּוּ כָלֶם מְאֹד וַיִּפְּלוּ עַל־צַוְּאֵרֵי פְּאוּל
 38 וַיִּנְשָׁקוּ אִתּוֹ : וַיֹּתֵר מְכַל הַתַּעֲצָבוֹ עַל־הַדְּבָר
 אֲשֶׁר אָמַר לְבַל יֵרְאוּ אֶת־פְּנֵיו עוֹד וַיִּשְׁלַחוּ אִתּוֹ
 אֶל הָאֲנִיָּה :

א כא

וַיְהִי בְּהַפְּרֹדְנוּ מֵהֶם בָּאֵנוּ בְּמְרוֹץ יֵשׁוּעַ
 אֶל קוֹס וְלִמְחֻרְתּוֹ אֶל רוּדִי וּמִשֵּׁם אֶל פֶּאֶטְרָה :
 2 וַנִּמְצָא אֲנִיָּה עֹבֶרֶת אֶל חִבְיָה וְנָרַד אֵלֶיהָ וְנָלַד :
 3 וַיֵּרָא לָנוּ כֶּפֶר וַנַּעֲזֹבְנוּ שְׂמֵאלָה וְנָבֵא אֶל אָדָם
 וַנַּעַל אֶל צוּר וַתִּקַּל הָאֲנִיָּה מִמִּשְׁאָה שְׂמָה :
 4 וַנִּמְצָא תַלְמִידִים וַנִּשְׁבַּב שָׁם שִׁבְעַת יָמִים וְהִמָּה
 אָמְרוּ אֶל פְּאוּל כִּירוּחַ לְבַלְתִּי עֲלוֹת יְרוּשָׁלַּיִם :
 ה וַיְהִי כִּבְלַתְנוּ אֶת־הַיָּמִים הָאֵלֶּה וַנִּצָּא וְנָלַד וַיִּשְׁלַחוּ
 אִתָּנוּ כָּלֶם עִם נְשִׂיָּהֶם וּבְנֵיהֶם אֶל מַחוּץ לְעִיר
 6 וַנִּכְרַע בַּשֶּׁפֶת הַיָּם וַנִּתְפַּלֵּל : וַיִּנְשָׁק אִישׁ לְרֵעֵהוּ
 7 וַנָּרַד בְּאֲנִיָּה וְהִמָּה שָׁבוּ לֹאֲשֶׁר לָהֶם : וְכַאֲשֶׁר
 כְּלִינוּ אֶת־הַמְּרוֹץ מִצוּר בָּאֵנוּ אֶל פֶּטְלִמָּא וַנִּשְׂאֵל
 8 לְשִׁלּוֹם הָאֲחִים וַנִּשְׁבַּב אִתָּם יוֹם אֶחָד : וַיִּצָּא
 פְּאוּל וְאֲשֶׁר אִתּוֹ מִמְחֻרְתֵּי וְנָבֵא לְקַסְרִיא וְנָלַד אֶל
 בֵּית פִּלְפּוֹס הַמִּבְּשֵׁר אֲשֶׁר הָיְתָה מִשְׁבְּעָה וַנִּשְׁבַּב
 9 אִתּוֹ : וַתְּהִי־יָנֶה לּוֹ אַרְבַּע בָּנוֹת עֲלִמּוֹת
 מִתְּנַבְאוֹת

CAP. 21. פעלי המלאכים כא

מתנבאות : ונשב שם ימים רבים וירד נביאי
אחד מן יהודה ושמו אנב : ונבא אלינו וישא 11
את-אזור פאול ויאסר את-ידי ואת-רגליו ויאמר
כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים אשר
בירושלם את-האיש לאשר לו האזור הזה
והסגירהו לידי הגוים : ונשמע את-אלה ונתחנן 12
אליו גם אנחנו וישבוי המקום שהוא לבל עלות
ירושלמה : ויען פאול על מה תבכו ותמסו 13
את-לבבי כי לא להאסר לבדו אנכי נכון כי גם
למות בירושלם לשם ישוע אדני : וכאשר לא 14
יפתה חדלנו לאמר יהי רצון אדני : ואתרי 15
הימים האלה נשאנו את-כלינו ונעל ירושלמה :
ונעלו עמנו מתלמידי קסריא וביאו אתם את- 16
מנסון מנפר תלמיד זון אשר אנחנו לנים עמו :
ונבוא ירושלמה ויקבלו אתנו האחים בשמחה : 17
18 ויבא פ

פאול עמנו ממחרת אל יעקב ויקהלו כל-הזקנים
שמה : ונשאל להם לשלום ויספר דבר דבר 19
את אשר-עשה אלהים בקרב הגוים על-פי
עבדתו : וישמעו ויכבדו את-אדני ויאמרו אליו כ
אחינו ראית כי יש רבבות יהודים המאמינים
וכלם מקנאים לתורה : וישמעו עליך כי למדת 21
את-כל-היהודים אשר בקרב הגוים לעזב את-משה
לאמר כי לא להם למול את-בניהם ולבל לבתם
אתרי הדרכים : ומה-יהיה על-זאת כי יקהל 22
הקמון כי ישמעו את-באך : לכן עשה זאת 23
אשר נאמר אליך ארבעה אנשים לנו אשר נדרם
על-נפשם : קח אתם והתקדש אתם וכלה 24
בעבורם לגלח את-ראשם וידעו כלם כי לשוא
אלה אשר שמעו עליך וכי ישרת ושמרת את-
התורה

כה התורה : ועל-הגוים המאמינים כתבנו ושפטנו
 לבל ישמרו כאלה כי אם להשתמר מזבחי אלילים
 26 וידם ונחנקות ומזנות : אז יקח פאול את-
 האנשים ממחרת בהתקדשו אתם ויבא אל ההיכל
 להגיד את-פלות ימי קדשם עד כי יקרב קרבן
 27 לאיש איש מהם : וככלות שבעה ימים ראו
 אתו היהודים אשר מאסיא בהיכל ויהמו את-
 28 בל-הקהל וישלחו בו את-ידיהם : ויצעקו
 עזרו אנשי ישראל זה האיש המלמד לכל בכל-
 מקמות על-העם והתורה והמקום הזה וגם
 יונים הביא אל ההיכל וטמא את-המקום הקדוש
 29 הנה : פי מלפנים ראו את-טרופמי איש אפסי
 עמו בעיר ויחשבו כי הביא אתו פאול אל
 ל ההיכל : ותהם פל-העיר וירץ העם יחדו ויקחו
 את-פאול וימשכו אתו מחוץ להיכל ויסגרו
 31 הדלתות פתאם : ויבקשו להרגו ותבוא השמועה
 אל שר אלה לחבל אנשי צבא כי קמה כל-ירושלם :
 32 ויקח פתאם את-אנשי צבא ושרי מאות וירץ
 אליהם ויראו את-שר אלה ואת-אנשי צבא
 33 ויחידלו מהפזות את-פאול : ויגש שר אלה ויקחהו
 ויצו לאסרו בשתי שרשרות וישאל מי הוא ומה
 34 עשה : ויקראו אלה בכה ואלה בכה בקהל ולא
 יכל לדעת את-האמת בעבור המהומה ויצו
 לה להביאו אל-המצודה : ויהי בפעלת ויהי ויגשא
 36 על-ידי אנשי צבא מחמס הקהל : פי הלד אחריו
 37 המון עם ויצעקו שאהו : ויבא פאול אל המצודה
 ויאמר אל שר אלה האם לי לדבר אליך ויאמר
 38 הידעת ונית : הלא אתה המצרי אשר הממת
 מלפני הימים האלה והוצאת ארבעת אלפי איש
 39 אנשי-חרב אל-המדבר : ויאמר פאול איש
 יהודי

פעלי המלאכים כא כב CAP. 21. 22.

יהודי אנכי מתרשיש בקליקיא בן-ער עיר לא
צעדה ואשאל מאתך להניח לי לדבר אל העם :
וינח לו ויעמד פאור על המעלת וינף את-ידו מ
אל העם ותהי דמיה גדולה וידבר בלשון
עברית לאמר :

- אנשים אחים ואבות שמעו עתה את-כב א
דברי אליכם : וכשמעם כי בלשון עברית קרא 2
אליהם וספו לחשות ויאמר : אנכי איש יהודי 3
נולד בתרשיש אשר לקליקיא ואמון בער הזאת
לרגלי גמליאל מוסר ביושר תורת אבותינו
וקנאתי לאלהים כמו אתם כלכם היום הזה :
וידפתני בדרך הגזר עד-מות ואסר ואסגיר 4
למשכרות את-אנשים ונשים : באשר יעד עליה
הכהן הגדול וכל-הזקנים ומהם לקחתי אגרות
אל-האחים ואלך דמשק להביא אסורים את-
אשר היו שם ורושלמה לענשם : ויהי בנסעי 6
בגשתי אל-דמשק בצחרים אור גדול האיר עלי
מן-השמים פתאם : ואפל ארצה ואשמע את- 7
קול אמר אלי שאול שאול למה-תרדפני : ואען 8
כי אתה אדני ויאמר אלי אנכי ישוע הנצרי
אשר תרדף : ואשר עמי ראו את-האור וייראו 9
ואת-קול המדבר אלי לא שמעו : ואמר מה-
אעשה אדני ויאמר אלי אדני קום ולך דמשק
ושם יאמר אליך על-כל המצות לעשותך : ולא 11
יכלתי לראת מכבוד האור ההוא ואשר עמי
הוליכו אתי ואבוא אל-דמשק : וחינניה איש 12
חסיד פתורה ידוע בכל-היהודים הישבים שמה :
בא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי הביטרה 13
ואבט בו בעת ההיא : ויאמר אלי אבותינו לקח 14
אתך לדעת את-רצונו ולראות את-הצדיק ולשמוע
את

טו אַתְּ-הַקּוֹל מִפִּי : כִּי אַתָּה תִּהְיֶה לוֹ לְעַד לְכָל-
 16 אַנְשִׁים עַל-אֲשֶׁר רָאִיתָ וְשָׁמַעְתָּ : וְעַתָּה לְמַעַן
 תֵּאָחֵר קוֹם לְהַבְּטֹו וּרְחֹץ אֶת-חַטָּאתֶיךָ מֵעֵלֶיךָ
 17 וְקִרְוֵא בְּשֵׁם אֲדֹנָי : וַיְהִי בְּשׁוּבֵי יְרוּשָׁלַיִם וּבִהְתַּפְּלִילִי
 18 בְּהִיבֵל וְאַרְדָּם : וְאַרְאָה אֹתוֹ מְדַבֵּר אֵלַי מִהֵרָ וְצֵא
 מִירוּשָׁלַם בְּתַפְזוֹן כִּי לֹא יִקְחוּ אֶת-עֲדוּתְךָ עָלַי :
 19 וְאָמַר אֲדֹנָי יָדְעוּ כִּי הִסְגַרְתִּי וְהִפַּתִּי בְּכָל-בֵּית-
 כ הַמּוֹעֵד אֶת-הַמְּאֻמִּינִים בְּךָ : וְאַנִּי עֹמְדִתִּי בְּהַשְׁפֹּךְ
 דָם סְטִיפֹון עֲדָךְ וַיֵּאָתֶה לִי לְהִרְגֹו וְאֶת-מַעֲלֵי
 21 הַרְגִיו שְׁמַרְתִּי : וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵךְ כִּי אֲשַׁלְּחֶךָ
 22 לְמַרְחֹק אֶל-הַגּוֹיִם : וַיִּשְׁמְעוּ אֹתוֹ עַד הַדְּבָר
 הַזֶּה וַיִּשְׂאוּ אֶת-קוֹלָם וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּ אִישׁ בְּזֵה מִן-
 23 הָאָרֶץ כִּי לֹא לוֹ לַחַיּוֹת : וַיִּצְעְקוּ וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-
 24 מַעֲלֵיהֶם וַיִּזְרוּ עִפְרֵי הַשְּׂמִימָה : וַיִּצְוּ שֶׁר אֶלְף
 לְהַעֲלִיתוֹ עַל הַמִּצְוֵדָה וַיֹּאמֶר לְדְרוֹשׁ אֹתוֹ עַל-יְדֵי
 מַכּוֹת לְדַעַת עַל-מָה הִמָּה צִעְקִים עָלָיו כְּכֹה :
 כה וַיִּטּוּ אֹתוֹ לַחֲבָלִים וַיֹּאמֶר פְּאוּל אֵל שֶׁר מֵאַה
 הַעֲמִד עָלָיו הַלְכֶם לְיוֹסֵר אִישׁ רוֹמִי בְּשׁוֹטִים בְּלַתִּי
 26 נִשְׁפָּט : וַיִּשְׁמַע שֶׁר מֵאַה וַיִּגַּשׁ וַיִּגֵּד לְשֶׁר אֶלְף
 לְאֹמֶר רְאֵה אֶת-אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה כִּי זֶה אִישׁ רוֹמִי :
 27 וַיָּבֵא שֶׁר אֶלְף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמַר אֵלַי אִם אִישׁ
 28 רוֹמִי אַתָּה וַיֹּאמֶר כֵּן : וַיַּעַן שֶׁר אֶלְף בְּרִכּוּשׁ רָב
 קָנִיתִי אֶת-הַחֲפָשִׁית הַזֹּאת וַיֹּאמֶר פְּאוּל וְאַנִּי נוֹלְדִתִּי
 29 כֵּן : וַיִּסּוּרוּ מִמֶּנּוּ הַדְּרָשִׁים פְּתָאם וַיִּירָא שֶׁר אֶלְף
 בְּהִנָּדַע לוֹ כִּי אִישׁ רוֹמִי הוּא וְעַל-כֵּי אָסַר אֹתוֹ :
 לְוַיֵּאבְהָ לְדַעַת מִפְּחָרַת אֶת-הָאָמֶת עַל מָה הִלְשִׁינוּ
 אֹתוֹ הַיְּהוּדִים וַיִּתֵּר אֹתוֹ מִן-הַמִּסְרוֹת וַיִּצְוּ אֶת-
 רֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְאֶת-כָּל-סֵנְהֶדְרֵינִיקָם לָבֵא וַיִּזְרַד
 אֶת-פְּאוּל וַיַּעֲמִידוּהוּ לִפְנֵיהֶם :

א כג וַיִּבֹט פְּאוּל בְּסִנְהֶדְרִין וַיֹּאמֶר אַנְשִׁים אַחִים
 לה כ מ מ 2 בכל

CAP. 23. פעלי המלאכים כג

בְּכָל־לֵב טוֹב הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵי אֱלֹהִים עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה : וַיְצַו חַנּוּכָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־הַעֲמֻדִים עָלָיו 2
לְהַפְתּוֹ עַל־פְּיוֹ : אִזּוֹ אָמַר אֵלָיו פֹּאֹל וַיִּכַּף אֱלֹהִים 3
קִיר מִלְּבָן וּלְשֹׁפְטָנִי עַל־פִּי הַתּוֹרָה אִתָּהּ יוֹשֵׁב וְלֹא
כַּתּוּרָה צוּיִת לְהַכּוֹת אֹתִי : וַיֹּאמְרוּ הַעֲמֻדִים עָלָיו 4
הַתְּקַלֵּל אֶת־כֹּהֵן אֱלֹהִים הַגָּדוֹל : וַיֹּאמֶר פֹּאֹל לֹא הִ
יָדַעְתִּי אֲחִים בִּי הוּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל כִּי כָתוּב נָשִׂיא
בְּעַמֻּד לֹא תִקְלָל : וַיִּדַע פֹּאֹל כִּי מִקְצֵה אֶחָד 6
הָיָה מְצֻדּוּקִים וְהָאֶחָד מְפֹרָשִׁים וַיִּקְרָא בְּתוֹךְ
הַסִּנְהֶדְרִין אַנְשִׁים אֲחִים פְּרוּשׁ בֶּן־פְּרוּשׁ אֲנֹכִי
וְעַל־תּוֹהֵלֶת וְתַקוּמַת הַמַּתִּים אֲנֹכִי שְׁבוּט : פ
וַיְדַבֵּר אֶת־אֱלֹה וַתְּהִי מְהוּמָה בֵּין הַפְּרוּשִׁים 7
וּבֵין הַמְּצֻדּוּקִים וַיִּחַלֵּק הַהַמּוֹן : כִּי הַמְּצֻדּוּקִים אָמְרוּ 8
כִּי אֵין תְּקוּמָה וּמִלֵּאדָּ וְרוּחַ וְהַפְּרוּשִׁים מַתְּנִידִים
שְׁגִיחִים : וַתְּהִי צָעֲקָה גְדוֹלָה וַיִּקְוּמוּ הַסּוֹפְרִים 9
מִמִּקְצֵה הַפְּרוּשִׁים וַיְרִיבוּ לֵאמֹר לֹא מִצְאָנוּ רַע
בְּאִישׁ הַזֶּה וְאִם דִּבַּר אֵלָיו רוּחַ אוֹ מִלֵּאדָּ לֹא
נִלְחַם בְּאֱלֹהִים : וַתְּהִי מְהוּמָה גְדוֹלָה וַיִּקְרָא
שֵׁר אֶלֶף בֶּן יִטְרָף מִהֵם פֹּאֹל וַיְצַו אֶת־צִבְאֹו
לְרַדֵּת וְלַחֲשׂוֹף אֹתוֹ מִתּוֹכֶם וְלִהְבִּיאֹו אֶל־הַמְּצוּדָה :
וַיַּעֲמֵד עָלָיו אֲדֹנָי בְּלִילָה אַחֵר וַיֹּאמֶר חֹזֵק פֹּאֹל כִּי 11
כַּאֲשֶׁר הִעֲדַתְּ עָלַי בִּירוּשָׁלַם בֶּן הָעֵד תִּעֲדֵי עָלַי
בְּרוֹם : וַיְהִי בִקְרַ וַיִּתְקַשְׁרוּ אַנְשִׁים וְהוֹדִים 12
וַיִּחְרִימוּ אֶת־נַפְשָׁם לֵאמֹר כִּי לֹא יֹאכְלוּ וְלֹא־
יִשְׁתּוּ עַד־כִּי יִחַרְגוּ אֶת־פֹּאֹל : וּבְעָלֵי בְרִית 13
הָאֱלֹה הָיוּ מֵאֲרַבְעִים וּמְעַלָּה : וַיָּבֵאוּ אֶל רֵאשֵׁי 14
הַכֹּהֲנִים וְחֹזְקִים וַיֹּאמְרוּ הַחֲרַמְנוּ אֶת־נַפְשָׁנוּ
בְּחַרֵם לְבַל נֹאכַל מֵאוּמָה עַד־כִּי נִחַרְגַּ אֶת־
פֹּאֹל : לָכֵן אִתָּם תִּרְאוּ עִם הַסִּנְהֶדְרִין אֶל שֵׁר טו
אֶלֶף לְהוֹרִידָהוּ אֵלֵיכֶם מִחַר לְדְרוֹשׁ הַיּוֹשֵׁב אֶת־
אֲשֶׁר

אשר לו כאשר תדעו ואנחנו נכונים להרנו
 16 בטרם יקרב : וישמע בן-אחות פאול את-
 הארבה וילך ויבא אל-המצודה ויגד לפאול :
 17 ויקרא פאול אל אחד משרי מאות ויאמר הבא
 את-הנער הזה אל שר אלה כי לו דבר להגיד
 18 אליו : ויקחהו ויביאהו אל שר אלה ויאמר
 קרא אלי פאול האסור וישאל להביא אליה את-
 19 הנער הזה לאשר לו דבר אליה : ויאחו שר
 אלה בנדו וילך לבדד וישאל מה-לך להגיד אלי :
 כ ויאמר כי יאתו היהודים לשאל ממה להוריד את-
 פאול מהר אל-הסנהדרין לשאל ממנו היטב פאשר
 21 יאבו : ואתה אל תשמע אליהם כי ארבו לו יותר
 מארבעים איש בהם אשר החרימו את-נפשם לבל
 יאכלו ולבל ישתו עד-כי יהרגהו ועתה המה נכנים
 22 ומתכנים לדברך : וישלח שר אלה את-הנער ויצו
 לבל יאמר לאיש כי הגדת לי את-אלה : פ
 23 ויקרא אל-שני שרי מאות ויאמר הכינו
 מאתיים אנשי צבא ללכת אל קסריא ופרשים
 שבועים ונשאי החגיתות מאתיים בעת שלישית ^{נ"א בשעה}
 24 הלילה : ותנו להם בעיר להרביבם את-פאול
 בה עליו ולמלטהו אל-פילכס המשל : ויכתב אנרת
 26 בזאת : שלום מקלודי לוסיא לפילכס איש גבור
 27 המשל : האישה הזה נתפש על-ידי היהודים והמה
 יהרגהו ואקרב עם הצבא לפלטהו בדעתי כי איש
 28 רומי הוא : ואבקש לדעת את-הדבר על-מה
 29 הלשינו אתו ואורד אתו אל סנהדרניהם : ומצאתי
 כי על משאלות תרתם הלשינו אתו ולא לו דבר
 ל משפט מות או מוסרות : ואת-ארבת היהודים
 לאיש הזה נראה אלי ואשלח פתאם אליה ויצו
 למלשינים לדבר לפניו את-אשר עליו שלום לה :
 ויקחו

CAP. 23. 24. פעלי המלאכים כג כד

31 וַתִּקְחוּ אֲנָשֵׁי צָבָא אֶת-פָּאוּל כַּאֲשֶׁר צָוּוּ וַיָּבִיאוּ
32 אֹתוֹ לַיְלָה אֶל אַנְטֹפֶטְרִים : וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-הַכֹּהֲנִים
33 מִמְּחֻרָת לְלֶכֶת עִמּוֹ וַיָּשִׁבוּ אֶל-הַמְצוּדָה : וַיָּבִיאוּ
אֶל-קֶסְרִיא וַיִּתְּנוּ אֶת-הָאֲגָרֶת אֶל הַמֶּשֶׁל וַיַּעֲמִידוּ
34 לְפָנָיו פָּאוּל : וַיִּקְרָא הַמֶּשֶׁל אֶת-הָאֲגָרֶת וַיִּשְׂאֵל
מֵאֵי זֶה מְדִינָה הוּא וַיַּדַּע כִּי מִקְלִינְיָא הוּא :
וַיֹּאמֶר אֲשַׁמַּע אֶתְּךָ בָּבוֹא מִלְשִׁינְיָה וְיָצֵא לְשִׁמְרוֹ לֵה
בְּחֻצַּר מִשְׁפַּט הַיְרֻדוֹס :

וַאֲחֵרֵי חֲמִשָּׁה יָמִים יָרַד חֲנַנְיָה הַכֹּהֵן כֹּר א

הַגְּדוֹל עִם הַזְּקֵנִים וְטָרְטוּלִי אִישׁ-מְלִיץ אֲשֶׁר
חֹדְיָעוּ אֶת-הַמֶּשֶׁל עַל-פָּאוּל : וַיִּקְרָא וַיַּחַל טָרְטוּלִי
לְהַלְשִׁין לֵאמֹר שְׁלוֹם רַב הִנֵּה לְגוֹי הַזֶּה עַל-יָדְךָ
וּמִיִּשְׂרָיִם בְּבִינְיָתְךָ : וְלִקְחָנוּ בְּכָל-עֵת וּבְכָל-מְקוֹם
3 בְּכָל-תּוֹדָה פִּילָכְס אִישׁ גְּבוּר : וּפֶן אוֹגִיעָה אֶתְחַנֵּן
אֵלֶיךָ לְשַׁמְעָנוּ בְּקִצֶּר כְּחִמְלָתְךָ : כִּי מִצָּאֵנוּ אֶת-הַ
הָאִישׁ הַזֶּה לְדַבֵּר וַיְהִי מִהוּמָה בְּכָל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
נִיֵּא לַכַּת בַּתְּבֵרָל וְרֹאשׁ הַמְּהוּמָה לְתַלְמִידִים הַנְּצָרִים :

וְגַם הוּא נִסָּה לְטַמֵּא אֶת-הַהֵיכָל וַנִּתְפַּשׂ אֹתוֹ
6 וַנֶּאֱבַח לְשַׁפְטוֹ כְּתוֹרַתְנוּ : וַיָּבֵא עֲלֵינוּ לוֹסִיָּא
7 שֶׁר אֵלֶּף וַיּוֹלִכֵהוּ מִדֵּינּוּ בְעֵשֶׂק גְּדוֹל : וַיָּצִו
8 אֶת-מְלִשִׁינְיָו לְבוֹא לְפָנָיִךָ לְמַעַן תִּדַּע מִמֶּנּוּ בְּחֻקְךָ
אֶת-כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר אָנְחָנוּ מִלְשִׁינִים אֹתוֹ בָּם :
9 וַיֵּאָתְרוּ הַיְהוּדִים לֵאמֹר כִּי כִנִּים אֵלֶּה : פ

וַיַּעַן פָּאוּל בְּקִרוֹץ אֵלָיו הַמֶּשֶׁל לְדַבֵּר בְּדַעְתִּי
כִּי שׁוֹפֵט אַתָּה לְגוֹי הַזֶּה זֶה שָׁנִים רַבּוֹת אֲדַבֵּר
אֶת אֲשֶׁר-עָלֵי בְטוֹב לֵב : וְנִקְלַת לְדַעַת כִּי אֵינְנוּ
כִּי אִסְרִי-שָׁנִים עִשָּׂר יָמִים מֵעֲלוֹתֵי יְרוּשָׁלַיִם
לְהַשְׁתַּחֲוֹת : וְלֹא מִצָּאֵנִי מְדַבֵּר עִם אִישׁ בְּהֵיכָל
12 וְלֹא לְהַצּוֹת אֶת-הַקְּהָל לֹא בְּבִתְרֵי-הַמּוֹעֲדִים וְלֹא
בְּעֵר : וְלֹא יוֹכְלוּ לָקִים אֶת-אֲשֶׁר הִלְשִׁינוּ עָלַי
13 עֵתָה

14 עתה : אך את-זאת אתודה לפניך כי בדרך הנה
 אשר המה קראים תלמידים נצרים בן אעבד את-^{נ"א כה}
 אלהי אבותי והאמנתי בכל-הכתובים בתורה
 טו ובנביאים : ואיחל לאלהים פאשר גם המה
 מתנים להיות תקומת הממים גם הצדיקים
 16 והרשעים : ובזאת הלכתי להיות לי תמיד לב נקי
 17 מרע לאלהים ולאנשים : ואחרי שנים רבות באתי
 18 לעשות חסדים לעמי ולהקריב : ובה מצאני יהודים
 אחרים מאסיא מקדש בהיכל לא בקהל ולא
 19 במהומה : ולחם להיותם לפניך פה ולהלשין אם
 כ יהנה להם מאומה עלי : או ידברו אלה אם מצאו
 21 בי עשק בעמדי לפני סנהדרין : או על-קול אחד
 הנה אשר קראתי בעמדי בתוכם פי על תקומת
 22 הממים אנכי שפוט מפם היום : וישמע פילבס
 את-אלה ויאחר אתם בהנדע לו הישב את-אשר
 לדרך הנה ויאמר ברדת לויסיא שר אלף אדע
 23 דברכם : ויצו את-שר מאה לשמר את-פאול
 ולהיות לו רוחה ולא להפלא איש ממדעו
 24 משרת ומבוא אליו : פ ואחרי ימים
 אחרים בא פילבס עם הרוסלה אשתו היהודית
 וישלח אל-פאול וישמע אתו על-האמונה במשיח :
 כה וידבר על הצדקה ועל-נקי-לב ועל-משפט העתיד
 ויחרד פילבס וישן לד עתה וקראתי אתך בעתי :
 26 וגם יחל לתת לו פאול רכוש לשלחו ועל-בן
 שלח אליו פעמים רבות וידבר אליו : פ
 27 ותמלאנה שנתים ויגח פילבס את-פרקיוס
 פסטוס במקומו ויאבה פילבס לרצות את-היהודים
 ויעזב את-פאול אסור :
 א כה ויבא פסטוס אל-המדינה ויעל מקסרוא
 2 ירושלמה אחרי שלשת ימים : ויראו אליו
 הכהן

פעולי המלאכים כה CAP. 25.

הכהן הגדול וראשי היהודים על פאול ויתחנן
 אליו : וישאלו ממנו לשלחו ירושלמה למען 3
 יארבו לו להרגו בהרד : ויען פסטוס פי ישמר 4
 פאול בקסריא וכי הוא ילד מהרה : ואשר ה
 יוכלו מכם ירדו וילשינו אתו אם יש דבר באיש
 הזה : וישב עמהם יותר מעשרה ימים וירד 6
 אל קסריא וממחרת ישב על מושב המשפט ויצו
 להביא את-פאול : וכבאו סבבו אתו היהודים 7
 אשר ירדו מירושלם וביאו על-פאול שטנות
 רבות רעות אשר לא יכלו לקים : וידבר לא 8
 חטאתי בתורת היהודים ובהיכל ובקיסר : ויאבה 9
 פסטוס לרצות את-היהודים ויען ויאמר אל פאול
 התאברה לעלות ירושלמה להשפט לפני שמה :
 ויאמר פאול לפני מושב משפט קיסר אנכי
 עמד ולי להשפט פה לא עשקתי את-היהודים
 כאשר ידעת היטב : ואם עשקתי ועשיתי דבר 11
 משפט מות לא אנקני מן המות ואם את-אשר
 הלשינו עלי איננו לא יוכל איש לתת אתי
 להם אל-קיסר אקרא : וידבר פסטוס עם 12
 היועצים ויען הקראת אל קיסר אל קיסר
 הלד : ואחרי ימים אחדים בא אנרפוס המלד 13
 וברניקי אל-קסריא לשאל לשלום פסטוס :
 וישבו שם ימים רבים וישם פסטוס את-דבר 14
 פאול לפני המלד לאמר איש אחד געוב אסור
 מפילבס : ועליו נראו ראשי הכהנים ונקני 15
 היהודים בהיותי בירושלם שאלים משפט עליו :
 ואען אתם פי אין דרד הרומים לתת את-איש 16
 לאכדון בטרים והנה הנרשע אל הפרשיעים פנים
 אל פנים ולו העת לדבר על-השטנה : לכן 17
 בהקהלם פה לא אתרתי וממחרת ישבתי על
 מושב

18 מושב המשפט ואצו להביא את-האיש : ובקום
 עליו המלשינים לא הביאו דבר מאשר חשבתי :
 19 אך להם שאלות אחרות עליו על-עבדתם ועל-
 איש ישוע המת ופאול אמר עליו כי הוא חי :
 כ ויצר לי על משאלות פאולה ואמר היאבה ללכת
 21 ירושלמה ולהשפט שמה על אלה : ויקרא
 פאול לשמרו למרע אנוסטוס ואצו לשמרו עד--
 22 כי אשלח אתו אל קיסר : ויאמר אנרפוס
 אל פסטוס גם אני אבה לשמע את-האיש ויאמר
 23 למחר תשמע אתו : ויבא אנרפוס וברניקי
 מפתרת בגאון גדול ויבאו אל מקום השמועה
 עם שרי אלפים וראשי אנשי העיר ויצו פסטוס
 24 ופאול הוקרא : ויאמר פסטוס אנרפוס המלך
 וכל-אנשים אשר פה אתנו ראו את-האיש הזה
 אשר הפגיע בי כל המון היהודים גם בירושלם
 וגם פה עליו קראים כי לא לו לחיות עוד :
 כה ונראה כי לא עשה משפט מנת וכי הוא קרא
 26 אל אנוסטוס אמרתי לשלחו : ואין בגדי דבר
 נכון לכתוב עליו לאדני על-כן הוצאתי אתו
 לפניכם ולפניה מאד אנרפוס המלך להיות לי
 27 דבר לכתוב אחרי החקר : כי לכסילות נראה
 לי לשלוח אסור ולא להגיד את-עוני :

א כו ויאמר אנרפוס אל--פאול יש לך לדבר
 2 וישלח פאול את-ידו וידבר : על-כל-אשר
 הלשינו אתי היהודים חשבתי לאשרי אנרפוס
 8 המלך כי לפניך אדבר היום : ובמאד כי ידעת
 את-כל הדרכים והמשאלות אשר בקרב--
 היהודים על-כן אתהנן אליה לשמע אתי בארץ-
 4 אפים : כל-היהודים ידעים את-אשר התהלכתי
 מקערי אשר היה מראשית בקרב עמי בירושלם :
 לו N N והמה

פעלי המלאכים כו. CAP. 26.

וְהָמָּה יִדְעוּ מִרְאשִׁית אִם יֵאָבֹוּ לְהַעֲד כִּי הָיִיתִי הַ
 פְּרוֹשׁ פֶּתֶלְמִידִים הַיְשָׁרִים בְּאִמּוֹנָתִנוּ : וְעַתָּה 6
 אֲנִי עֹמֵד לְהַשְׁפֵּט עַל-תּוֹחֶלֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־בִּיתִנוּ
 מֵאֱלֹהִים : וְלֹאֲשֶׁר יִחַלוּ שָׁנִים עֲשָׂר שְׁבַטֵינוּ 7
 לְבוֹא בְּעֵבֶדֶם בְּחֻזְקָה יוֹמָם וְלַיְלָה וּלְמַעַן הַתּוֹחֶלֶת
 הַזֹּאת נִקְרָאתִי אֵל הַמְּשַׁפֵּט מִן-הַיְהוּדִים אֲנִרְפוֹס
 הַמְּלֹךְ : לָמָּה יִשְׁפֹּט לָכֶם לְסוּרְרָה אִם יָקִים 8
 אֱלֹהִים אֶת-הַפְּתִיּוֹם : וְאִמְנָה אִמְרָתִי אֵל לְבִי 9
 כִּי עָלַי לַעֲשׂוֹת רַבּוֹת נֶגֶד שֵׁם יְשׁוּעַ הַנְּצָרִי :
 וְאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בִירוּשָׁלַם וְאִסְגַר קְדוּשִׁים רַבִּים י
 בְּמִשְׁמַר בְּקִרְתִּי אֶת-הַשְּׁלֹטוֹן מִרְאשֵׁי הַכְּהֻנִּים
 וְלִהְרֹג אֹתָם וְאֹתִי : וּפְעָמִים רַבּוֹת עֲנִשְׁתִּי אֹתָם 11
 בְּכָל-בְּתֵרֵי-הַמּוֹעֲדִים וְהַחֲזַקְתִּי לַנְּהַף וְאִשְׁתַּנַּע בָּם
 מְאֹד וְרָדַפְתִּי גַם אֵל עָרִים אַחֲרוֹת : וּבְלִכְתִּי 12
 אֵל רַמְשֵׁק בְּשֹׁלְטוֹן וּפְקַדַת רְאשֵׁי הַכְּהֻנִּים :
 רְאִיתִי בְּדֶרֶךְ בְּצֻהָרִים הַמְּלֹךְ אֶת-אֹזֶר מִן-הַשָּׁמַיִם 13
 מִזְהַר הַשָּׁמַיִם נָגַהּ לִפְנֵי וּלְפָנַי הַהֹלְכִים עִמִּי :
 וְכֹאֲשֶׁר נִבְלַנּוּ בְלַנּוּ אֶרְצָה שְׁמַעְתִּי קוֹל מִדְּבַר אֵלִי 14
 וַיֹּאמֶר בְּלִשׁוֹן עֵבְרִית שָׂאוּל שָׂאוּל לָמָּה תִרְדַּפְנִי
 קִשָּׁה לָךְ לְבַעוֹט בְּדַרְבָּנוֹת : וַאֲמַר מִי אִמְרָה 15
 אֲדִנִּי וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי יְשׁוּעַ אֲשֶׁר תִּרְדַּף : וְקוֹם 16
 וְעֹמֵד עַל רִגְלֶיךָ כִּי עַל זֹאת נִרְאִיתִי אֵלֶיךָ לְקַחַת
 אֶתְךָ לְמִשְׁרַת וְלַעֲד עַל אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִדְעָתָּ וְעַל
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר אֶרְאֶה : לְבַדּוֹתְךָ מִן הָעַם וְהַגּוֹיִם 17
 אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶה אֲלֵיהֶם עַתָּה : לְפַקוּחַ עֵינֵיהֶם 18
 לְהַשִּׁיב מִחֶשֶׁד לְאֹזֶר וּנְבוֹרַת הַשָּׁטָן לְאֱלֹהִים
 לְקַחַת סְלִיחַת חַטָּאִים וּנְחִלָּה בְּקִרְבַּי הַקְּדוּשִׁים עַל
 יְדֵי אִמּוֹנָה אֲשֶׁר בִּי : עַל-כֵּן אֲנִרְפוֹס הַמְּלֹךְ 19
 לֹא סָרְתִי מִפְּרֹאֵה הַשָּׁמַיִם : וּבְרִאשֹׁנָה הַנְּדַתִּי כ
 לְאֲשֶׁר הָיוּ בְּרַמְשֵׁק וּבִירוּשָׁלַם וּבְכָל-כְּפַר יְהוּדָה
 וּלְגוֹיִם

ולגוים להנחם ולשוב אל אלהים ולעשות פעלים
 21 נאונים לתשובה : על-אלה תפשו אתי היהודים
 22 בהיכל וינסו להרגני : ואלהים הנה לי לעזרה
 ואעמד להעד גם לקטנים ולגדולים עד היום
 הנה ולא דברתי דבר כי אם-את אשר דברו
 23 גם הנביאים ומשה להיותם : כי יענה המשיח
 להיותו ראשון לתקומת המתים ולהגיד אור לעם
 24 ולגוים : ובדברו כן אמר פסטוס בקול גדול
 משגע אתה פאול ספרים רבים הפכו אתך
 כה למשגע : ויאמר אינני משגע פסטוס איש
 26 גבור ודברי אמת ותבונה אנכי מדבר : כי
 המלך ידע את-אלה ולפניו אנכי מדבר בגלוי כי
 בטח אני כי ממנו לא נסתר דבר מאלה כי
 27 לא בפנה היתה זאת : התאמין אנרפוס המלך
 28 בנביאים ידעתי כי תאמין : ויאמר אנרפוס
 אל פאול כמעט תפתה אתי להיורת קרסטני :
 29 ויאמר פאול מי יתן ולא אתה לבדך כי כל-
 השמעים אתי היום יהיו כמעט וכלה כמני
 ל מלבד המוסרות האלה : וכאשר דבר את-אלה
 קם המלך והמשל וברניקי והיושבים אתם :
 31 וילכו וידברו איש אל רעהו לאמר כי לא עשה
 32 איש זה דבר משפט מורת ומוסרות : ויאמר
 אנרפוס אל פסטוס איש זה ישלח לחפשי אם
 לא קרא אל גיסר :

א כז ויגזר לנו לבוא אל אטליא ויתנו את-
 פאול ואת-אסורים אחרים אחרים אל שר מאה
 2 ושמו יולי לחבל אנשי צבא אנוסטוס : ונרד אל
 אנית אדרמיטית ונבוא ללכת אל מקומות אסיא
 3 ואתנו ארסטוד מקידוני מתפלונקא : ובאחר
 הדגנו לצידון ויולי איש טוב הטיב לפאול
 ויניחהו

CAP. 27. פעלי המלאכים כז

וַיִּתְּהוּ לְלֶכֶת אֶל רְעֵיו לְשׁוּם אֶת-עֵינֵיהֶם עָלָיו :
וַגִּלְדוּ מִשָּׁם וַנִּבְּאוּ תַחַת כַּפָּר כִּי הָרוּחַ לִנְגַדְנוּ : 4
וַנִּבְּאוּ בְּתוֹךְ יָם קְלִיקָא וּפְמִפִּילָא וַנִּבְּוֵא אֶל הַ
מַרְא לְלוֹקִיא : וַיִּמְצָא שָׁם שַׂר מֵאָה אֶת-אַנְתָּה 6
אַלְכְּסַנְדֵּרָא בָּאָה לְאַטְלָא וַיִּשָּׂם אֶתְנוּ בָּהּ : וַגִּלְדוּ 7
יָמִים רַבִּים לְאֵט וּבִכְבוֹדוֹת בָּאֵנוּ לְקַנְדִּי מִבְּלַתִּי
הַיִּיתָ לָנוּ הָרוּחַ וַנִּבְּאוּ תַחַת קַרְט לְסַלְמוֹן :
וַנַּעֲבֵר בְּכְבוֹדוֹת וַנִּבְּוֵא אֶל הַמְּקוֹם הַנִּקְרָא חוֹף 8
טוֹב וְעֵר לְאַסְיָה קְרִבָּה אֵלָיו : וַיְכַלּוּ יָמִים 9
רַבִּים וַיִּסְפְּנוּ לְבוֹא בְּיָם כִּי הַצּוּם בָּכָר עָבַר וַיִּדְבַּר
פְּאוּל : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַנְשֵׁים רְאֵה אֲנִי כִּי
בְרַעָה וּבְאֲבָדוֹן גָּדוֹל יִהְיֶה הַדְּרֹךְ הַזֶּה לֹא לְכָלִּים
וְלְאַנְיָה לְבָדֵם כִּי גַם לְנַפְשֵׁנוּ : וַיֵּאֱמֶן שַׂר מֵאָה 11
לְרֹאשׁ הַחוּבֵל וּלְבַעַל הָאֲנְיָה מַדְבְּרֵי פְאוּל : וַיַּעַן 12
לֹא טוֹב הַחוֹף לְחֲרוֹף נוֹעֲצוּ רַבִּים לְלֶכֶת מִשָּׁם
אוּלַי יִגְיעוּ לְפָנֶכֶס לְחֲרוֹף חוֹף קַרְטִי וְתוֹצֵאֲתוֹ
צְפֹנֶה-יָמָה וַנִּנְבְּהֵ-יָמָה : וַיֵּשֶׁב רוּחַ נִנְבָּה בְּלֵט 13
וַיַּחֲשִׁבוּ כִּי הִצְלִיחוּ וַיִּשְׂאוּ וַיַּעֲבְרוּ מִקְרֵב לְקַרְט :
וְעוֹד מֵעַט פָּגְעָה בָּהּ רוּחַ סַעְרָה הַנִּקְרָאֶת 14
אַרְקְלִידוֹן : וַתַּחֲטֹף הָאֲנְיָה וְלֹא יָכְלָה לְקוּם לְפָנֵי טו
הָרוּחַ וַנַּעֲבָהָ לְלֶכֶת : וַנִּרְץ מִתַּחַת לְאִי אֶחָד 16
הַנִּקְרָא קְלָדָא וַנּוּכַל בְּכְבוֹדוֹת לְאַחוּז בְּסַקְפֵי :
וַיִּמְשְׁכוּ אֹתוֹ וַנַּעֲזְרוּ בְּאַזְרֵם אֶת-הָאֲנְיָה וַיִּירָאוּ פָּן 17
וַפְּלוּ אֶל הַרִי-חֹל וַיּוֹרִידוּ אֶת-הַמָּסָף וַיִּנְשְׂאוּ :
וַאֲנַחְנוּ בְּסַעַר גָּדוֹל וַיִּטְּלוּ לְמַחֲרָתוֹ : וּבְשִׁלְיֵשִׁי 18 19
הִטְלָנוּ בְּיַדֵּנוּ אֶת-כָּלִי הָאֲנְיָה : וְלֹא נִרְאָה שְׂמֵשֶׁב
וְכוֹכְבִים לְיָמִים רַבִּים וַחֲסַעַר פְּרֹץ בָּנוּ וַעֲתָה
סָרָה כָּל-תּוֹחֶלֶת יִשׁוּעֵתְנוּ : וְאַחֲרֵי צוּם גָּדוֹל 21
עָמַד פְּאוּל בְּתוֹכְכֶם וַיֹּאמֶר עֲלֵיכֶם לְשִׁמוֹעַ אֵלַי
אַנְשֵׁים וְלֹא לְעַבֵּר מִקַּרְט וְאֶת-הַרְעָה וְאֶת-
הַאֲבָדוֹן

22 האבדן הזה תפלטו : ועתה אני אמר אליכם
 התחזקו כי נפש מכם לא תאבד בלתי אגידה
 23 לבריה : כי בלילה הזה עמד עלי מלאך האלהים
 24 לאשר אני לו ואתו אני עבד : לאמר אל תירא
 פאול עליה לעמד לפני קיסר והנה נתן לה אלהים
 כה את-כל-הבאים אתך : לכן התחזקו אנשים כי
 26 באלהים האמנתי להיות פאשר נאמר אלי : ואל
 27 אי אחד גפול גפל : ויהי בארבעה עשר לילה
 ונשא אל ים אדריא ויחשבו המלחים בחצות
 28 הלילה לגשת אל אדמה אחת : ויורדו עפרת
 וימצאו עשרים פשע ועוד מעט ויורדו עוד
 29 וימצאו חמשה עשר פשע : וייראו פן יפלו
 ברכסים ויטילו ארבעה עקלתונים ברזל מאחור ^{נ"א עיניו}
 30 והאניה ויבקשו להיות יום : ויבקשו המלחים
 לברוח מן האניה וידיחו את-הסקפי אל הים
 כמשלחי עקלתונים ברזל מראש האניה :
 31 ויאמר פאול אל שר מאה ואל אנשי צבא אם
 32 לא ישארו אלה באניה לא תוכלו להושע : אז
 יכרתו אנשי צבא את-חבלי הסקפי ויניחו לו
 33 לגפול : ויהי בקר לבוא ויתחנן פאול אל
 כלם לקחת אכל לאמר זה ארבעה עשר יום
 34 כליתם וצמתם ולא לקחתם מאומה : על-כן
 אתחנן אליכם לקחת אכל כי זאת תשועתכם כי
 לה לא יפל משערת ראשכם ארצה : וידבר פן
 ויקח לחם ויודה לאלהים לפני כלם ויפרס ויחל
 36 37 לאכל : ויהיו כלם טוב לב ויקחו אכל : ויהי
 38 באניה כל-נפש מאתים ושבעים ושש : וישבעו
 לחם ויגלו את-האניה ויטילו את-הדגן אל-
 39 הים : ויהי יום ולא הפירו את-הארץ ויראו
 חק

CAP. 27. 28. פעלי המלאכים כו כח

חק בשפת הים ויועצו לנדוף בו את-האנגיה
 נ"א עיניו אס-יוכל : וישאו את-העקלתונים תברזל ויעזבו מ
 אל-הים ויתירו את-צמדי המישור וישאו את-
 המסוד הנדול לנשמת רוח הלכים ובאים אל
 שפת הים : ויפלו אל שתי מרוצות הים ותעמד 41
 האנגיה על האדמה וראשה נתקע וישב לכל
 יפוע נאחרה נהרס מזעף הנלים : ויועצו אנשי 42
 צבא להרג את-האסורים פן ישחה איש מהם
 וימלט : ויאבה שר מאדה להציל את-פאול 43
 וימנע אתם מעצתם ויצו לאשר יוכלו לשחזר
 ושליכו בראשנה וילכו אל הארץ : ותנשארים 44
 אלה על קרשים ואלה על אשר לאנגיה ויהי כן
 כי נמלטו בלם אל הארץ :

וכאשר נמלטו אז ידעו כי נקרא האי כח א
 הנה מליטא : ויעשו לנו הלעזים טבות פי 2
 בערו מדורה ויקבלו אתנו כלנו בעבור עת
 המטר ובעבור הקר : וילקט פאול עצים רבים 3
 וישם אתם על המדורה ויצא אפעה מן-החם
 וידבק בידו : ויראו הלעזים את-התיה תלויה 4
 בידו ויאמרו איש אל רעהו זה איש רצח
 ובהמלטו מים לא הניחה לו נקמה לחיות :
 וינער את-התיה אל תוך האש בלתי הרעה
 לו : ויחפו לצבותו או לנפול פתאם ולמות 6
 ויקוו קורת ולא ראו בו רעה ויסבו ויאמרו כי
 אל הוא : ותהי אחזת ארץ לראש האי וישמו 7
 פובלי במקומות האלה ויקבל אתנו ללון שלשת
 ימים בלב טוב : פ
 ויהי כי חלה אבי פובלי בקדחת ובזוב 8
 דם ונבא אליו פאול ויתפלל וישם עליו את-ידיו
 וירפא

9 וירפא אתו : ובהיות זאת נגשו אחרים אשר להם
 יתחלאים באי וירפאו : והמה כבדנו בקבוד גדול
 ובלכתנו העניקו לנו במחסרים : פ
 11 ואחרי שלשת חדשים באנו באגירת
 אלכסנדריא אשר היתה באי בתרף ונסה תאמים :
 12 13 ונבוא אל סרקוס ונשב שם שלשת ימים : ומשם
 סבבנו ונבא אל רגי ואחרי יום אחד נשב רות
 14 הנגב ולמחרתו באנו אל פוטיאלי : ונמצא שם
 אחים ויתחננו לשבת אתם שבעת ימים וכן באנו
 טו רומה : וישמעו עלינו האחים ויצאו משם לקראתנו
 הרחק באפיפֿורום ושלשת מלונים וירא אתם
 16 פאול ויודה את־האלהים ויתחזק : ונבוא אל
 רום ניתן שר מאה את־האסורים אל שר המחנה
 וינח לפאול לשבת לבדו עם איש־צבא שמרו :
 17 ויהי אחרי שלשת ימים וינקח פאול את־ראשי
 היהודים וינקלו ויאמר אליהם אנשים אחים לא
 עשיתי מאומה על־העם או על־דרכי אבותינו
 18 נסגרתו אסור מירושלם לידי רומים : ויחקרו אתי
 19 ויאבו לשלחני כי משפט מנת אין לי : ועל־
 דברת־היהודים בי נגשתי לקרוא אל קיסר
 כ ודבר אין לי להלשין בו את־עמי : על־כן קראתי
 עליכם לראות ולדבר עמכם בי על תוחלת ישראל
 21 אנכי אסור בשרשרת הזאת : ויאמרו אליו לא
 לקחנו אגרות מן יהודה בעבורך ואיש אין באחים
 22 הבאים המגיד והמדבר רע בך : ויטב בעינינו
 לשמע ממך את־מחשבתך כי ידענו כי בכל־
 23 מקום דברו בתלמידים האלה : וייעדו לו יום
 אחד ויבאו אליו רבים אל המלון ויבאר ויעד
 אליהם וישם לפניהם את־מלכות האלהים ופתח
 אתם על אשר לישוע גם מתורת משה והנביאים
 מבקר

ככת חזה

CAP. 28. פעלי המלאכים כה

- מבקר עד ערב : ומהם האמינו את-הנאמרים 24
ומהם פנו : ולא יאתו ביניהם וילכו ויאמר כה
פאול דבר אחד היטב דבר רוח הקדש לאבתינו
על-פי ישעיהו הנביא : לאמר לד ואמרת אל 26
העם הנה שמוע שמעו ואל תבינו וראו וראו ואל
תדעו : כי השמן לב העם הנה ואזניו הכבד 27
משמע ועיניו השע פן וראו בעיניהם ובאזניהם
ישמעו ויבינו בלבבם וישבו וארפא להם : לכן 28
הודע לכם כי לגוים שלוחה תשועת אלהים והמה
ישמעון : ובאשר דבר את-אלה תלכו היתהוים 29
ויוכיהו ביניהם מאד : פ
וישב פאול שנתים תמימות בביתו ל
השכורה ונקבל את-כל הבאים אליו : ויקרא את- 31
מלכות אלהים וילמד את-אשר לאדני ישוע
המשיח בגלוי בלתי
כלאו :